

دربحث گذشته موارد "تحریم

تفیه" و به تعبیر دیگر مواردی که شکستن
سد تفیه در آن لازم است بررسی شد، و از
مجموع آن بحث روشن گشت که موارد
زیادی وجود دارد که نه تنها تفیه در آن
مجاز نیست بلکه از "گناهان کبیره"
محسوب می شود.

چه اینکه تفیه در آنها باعث شکست
و عقب گرد و گسترش فساد و گناه، و جرأت
ظالمان، و پوشیده ماندن حق و تزلزل
ارکان اسلام می گردد.

اکنون باید به سراغ موارد "وجوب
تفیه" توأم با آگاهی از هدف و فلسفه
آن - برویم و چون این دو (موارد وجوب ،
و هدف) با یکدیگر پیوند دارند با ذکر
خطوط اصلی هدف تفیه‌های سازنده، موارد
وجوب آن نیز روشن می گردد.

به طور خلاصه تفیه برای چند
هدف واجب می شود

۱- برای ذخیره، نیروها (تفیه، محافظ)

گاه می شود که فرد یا افرادی با
آشکار ساختن عقیده، باطنی خود نابود
می شوند و یا برای همیشه از صحنه، مبارزات
اجتماعی طرد می گردند، یا گرفتار ضرر و
زیان قابل ملاحظه‌ای خواهند شد که روی
تلashهای آینده، آنها اثر منفی خواهد

ناصر مکارم شیرازی

تفیه

موارد

وجوب تفیه
و فلسفه آن

گهگاه در چنگال دشمنان متعصب و لجوح گرفتار می‌شدند و تحت بازجویی قرار می‌گرفتند، و ممکن بود به خاطر گفتن یک جمله به قتل برستند، به این گونه افراد دستور تقيه داده می‌شد تا نیروی خودرا برای دفاع از این مکتب توبیخیاد حفظ کنند و بیهوده و بی‌هدف و بی‌دلیل، جان خودرا به خط مر نیفکنند و آنرا برای لحظه و پیکار سرنوشت ذخیره سازند.

۲- برای مدنوم داشتن برنامه ها، (تقيه تاکتیکی)

با توجه به اینکه تقيه بيشتر مربوط به اقلیتهای صالحی است که در دست اکثریت ناصالح گرفتار است روش است که این اقلیت برای ادامه حیات و پیشبرد اهداف سازنده خود باید در بسیاری از موارد متولّ به روش تقيه شود، چه اینکه اگر طرحها و عقاید و نقشه‌های خودرا بر ملا سازد، وسیله اکثریت به زودی خنثی می‌گردد.

بنابراین چاره‌ای جز این ندارد که به عنوان یک تاکتیک، در مکتوم داشتن عقاید خود بکوشند، این گونه تقيه نیز در آغاز اسلام فراوان بود.

گذارد بی‌آنکه از اظهار عقیده، بهره‌ای شایسته برای آنها و جامعه به بار آید و یا حتی یک گام به هدف نزدیکتر شوند.

در اینجا عقل و منطق حکم می‌کند که گرفتار احساسات بی دلیل نشوند و نیروهای خودرا به هدر ندهند، بلکه برای موقع لزوم ذخیره کنند زیسترا نیروهای سازنده و خلاق، آنقدر زیاد نیستند که با دست و دل باز آنها را از کف دهیم، گاه می‌شود برای تربیت یک فرد لائق، سالها یک جامعه باید زحمت کشد و نیرو صرف کند، چگونه می‌توان بهسادگی به خاطر یک احساس آنسی و زودگذر آنرا به هدرداد و احساس مسئولیت نکرد؟

مخصوصاً در محیطهای کمکمود نیروی انسانی صالح بیشتر احساس می‌شود، این مسئله شکل حساستی به خود می‌گیرد، لذا می‌بینیم در آغاز پیدایش اسلام، پیامبر (ص) حدود سه سال عقیده درونی خودرا مكتوم می‌داشت و جز با گروه کوچکی آنهم به گونه محروم‌انه در میان نمی‌گذاشت.

کم کم مسلمانان نیرو گرفتند و نخستین سه تقيه، پس از سه سال، شکسته شد، و دعوت اسلام علنى و آشکار گردید.

اما باز یاران پیامبر (ص) که تعدادشان در آن روزها بسیار اندک بود

سابقاً اشاره شد، اگر او عقیدهٔ خود را درمورد ماندن در شهر و سپس حرکت به سوی بتخانه در یک فرصت مناسب و دیگر اقدامات خودرا مکتوم نمی‌داشت آیا شانس پیروزی برای این طرح وجود داشت؟

یا در زمینهٔ مومن آل فرعون " و طرح حساب شدهٔ او برای نجات جان موسی (ع) یا سومین فرستادهٔ مسیح (ع) به انطاکیه برای نجات جان رسولان قبلى و پیاده کردن طرح توحید در این سرزمین، اگر اخفا و استمار کامل وجود نداشت امکان پیروزی تصور می‌رفت؟ تمام روایاتی که تقیه را به عنوان یک سیر دفاعی (جنة المؤمن - ترس المؤمن) معرفی کرده می‌تواند اشاره به این نوع تقیه با نوع سابق بوده باشد.

۳- تقیه برای حفظ دیگران (تقیه ایعنی بخش)

گاه اظهار عقیده برای خود شخص - به خاطر موقعیت مستحکمش - ایجاد خطر و ضرر نمی‌کند ولی ممکن است، احیاناً دیگری را به ضرر و خطر بیفکند، در این‌گونه موارد اگر اظهار عقیده باطنی سودی نداشته باشد کتمان لازم است.

طرح هجرت پیامبر (ص) که سرآغاز فصل نوین و کاملاً انقلابی و تکاملی در اسلام بود، در محل "عقبه" دریک بیان خاموش در بندیکی مکه ریخته شد.

حرکت مخفیانه و تدریجی
مسلمانان محدود نخستین، به کانون جدید اسلام مدینه، خوابیدن علی (ع) در بستر پیامبر (ص) به منظور اخفا و برنامه‌ای که در دست اجرا بود، حرکت پیامبر (ص) به سوی غار ثور در دل شب، اختفای کامل در درون غار به مدت چند روز، سپس حرکت به سوی مدینه از پیراهه، آنهم به صورت راه رفتن در شبها، و مخفی شدن در روزها، همه اینها شکلهایی از تقیه از تلقین و مطالعات فرنگی

ناکنکی بود. آیاتقیه در این‌گونه موارد واجب نیست؟ آیا اگر پیامبر و مسلمانان، عقیده و فکر خودرا در زمینهٔ طرح هجرت، آشکارا بیان می‌کردند ممکن بود این طرح عملی گردد؟ آیا پنهانکاری و اخفا و کامل، ضامن پیروزی این نقشه نبود؟ همچنین درمورد طرح "ابراهیم" پیامبر بزرگ خدا و قهرمان بت شکن که

سد تقیه نقل شده که فرمود
 "إِنَّ التَّقْيَةَ يُصلِحُ اللَّهُ بِهَا أُمَّةً،
 لِصَاحِبِهَا مُثْلُ ثَوَابَ أَعْمَالِهِمْ فَأُنْ تَرَكُهَا
 أَهْلِكَ أُمَّةً، تَارِكُهَا شَرِيكُ مِنَ الْأَهْلَكُمْ"
 تقیه‌ای که حال امتی با آن اصلاح
 پذیرد انجام دهنده آن پاداشی بهقدر
 همه آن امت دارد (زیرا نیروهای آنها
 را برای خدمت بیشتر حفظ کرده است)
 اما اگر در چنین موردی ترک تقیه گوید
 و امتی به هلاکت افتاد شریک جرم هلاکت
 کننده خواهد بود"

از این حدیث بر می‌آید که ترک
 تقیه در اینگونه موارد موجب شرکت در
 جرم قتل نفس یا رساندن ضرر و زیان
 به دگران است.

مسائله مهمی که بادآوری آن هم
 در اینجا و هم در پایان بحث لازم است
 اینکه کاملاً ممکن است کسانی انسواع
 واجب تقیه را که در بالا اشاره کردیم
 بهانه‌ای قرار دهد برای فرار از واقعیتها
 و مسئولیتها، و تقیه‌های حرام را که
 شکستن آنها واجب است در شکل تقیه،
 واجب جا بزنند، اعتراف می‌کنیم که
 اینگونه سوءاستفاده از مفاهیم سازنده و
 تحریف آنها به یک مفهوم منفی و باز
 دارنده، در هر عصر و زمان و اجتماعی

تکرار می‌کنیم مشروط بر اینکه
 فایده‌ای که زیان را تحت الشعاع قرار
 دهد در ابراز عقیده دیده نشود.
 در حالات بعضی یاران ائمه
 اهل بیت (ع) که از طرف حکومتهای جبار
 بنی امية و بنی عباس تحت تعقیب بودند
 و اگر رابطه آنها با امامان که همواره
 جبهه نیرومند مخالف را تشکیل
 می‌دادند مسلم می‌شد شاید حیاتشان بخطر
 می‌افتد، می‌خواهیم گاهی در بعضی
 جلسات که سخن از این یاران امام (ع)
 در حضور خود امام (ع) به میان می‌آمد
 نه تنها امام (ع) از آنها ستایش نمی‌کرد
 بلکه احياناً مذمت شدیدهم می‌نمود، تا
 شاخته نشوند و به خطر نیفتند.

"زاره" که از محدثان و فقهای به نام
 شیعه و از یاران امام باقر (ع) و امام
 صادق (ع) بود خدمت امام (ع) جمله‌هایی
 که شاید مفهومش گله بود عرض کرد.
 امام مطلبی فرمود که حاصلش این بود.
 من همچون خضرم و تو همچون کشتی، و
 در پشت سر شما سلطان جباری است که
 کشتبهارا به غصب می‌برد، همانگونه که
 خضر آن کشتی را معیوب ساخت تا از
 دایره غصب آن سلطان در امان بماند
 من نیز گاهی در جلسات از تو نکوهش
 می‌کنم تا از شرایین فراعنه‌مان مصون بمانی.
 از امام حسین (ع) رهبر شکنندگان

جهان‌بینی اسلام

از لظرف‌گردنی

دکترا ابوتراب نفیسی

رئیس سابق دانشکده
پزشکی اصفهان

یکی از راههایی که خداوند ذراه شناسائی خویشتن و قبول مسئله توحید بدان امر کرده تفکر در نشانه‌های موجود در جهان (اعم از جهان برون انسان یا "ماکروکوسم" و جهان درون "میکروکوسم" یا مطابق اصطلاحی که در اشعار منسوب به امیر المؤمنان (ع) استعمال شده و رایج بوده است "جهان کبیر و جهان صغیر" است.

بنابراین ماهم باید به پیروی از دستور قرآن و سفارش پیشوایان اسلام، از همین راه به شناسائی جهان ببرداریم زیرا اساس عقیدتی هر فرد در زندگی برطرز دریافت او از جهان و "جهان‌بینی" او قرار دارد.^۱

معنی فکر و تفکر:

راغب اصفهانی در کتاب "مفردات القرآن" خود در زیر لغت "فکر"

چنین بیان می‌کند

"فکر، قوه‌ایست - راهنمای عالم بسوی معلوم، و تفکر، جو لان این قوه بر حسب نظر عقل است، و این قدرتی است مخصوص انسان، و در حیوانات

نیست – و فقط وقتی استعمال میشود که حصول صورت آن در مفرز، امکان پذیر باشد و بهمن جهت روایت شده است که "تَفَكُّرًا فِي الْأَلْاءِ اللَّهِ وَلَا تَفَكُّرُوا فِي ذَاتِ اللَّهِ" یعنی درباره نعمت‌های خداوندی تفکر کنید ولی درباره ذات خدا فکر نکنید زیرا خدا منزه است که بصورتی وصف شود" بنابراین تفکر در باره کلیه چیزهای است که محسوس باشد و صورت پذیر، و نوعی انعکاس پدیده‌های خارج و داخل است که بوسیله حواس انسان دریافت شده و پس از تجزیه و تحلیل در مفرز، و زیر نظر نیروی درک انسان یعنی "عقل" قابل فهم می‌گردد.

همانطور که گفته شد یکی از خصائص نوع انسان برخورداری از این قوه و بکاربردن آن در راه فهم واقعیات و حقایق موجود درجهان می‌باشد بعارت دیگر "تفکر" نیروی است انسانی که گرچه از محسوسات سرچشمه می‌گیرد اما در کارخانه مفرز و روان انسان بصورت پدیده‌ای کاملاً تازه و قابل فهم و درک و تعقل درمی‌آید همانند زنبور عسل که گرچه ماده اولیه عسل خودرا از بیرون یعنی شیره گل‌ها بدست می‌آورد، ولی در کارخانه خویش، آنرا بصورت ماده‌ای کاملاً مخصوص وممتاز بنام "عسل" بیرون میدهد که با مواد سازنده اصلی متفاوت و متمایز است اتفاقاً در زبانهای لاتینی الاصل کلمه "تفکر از"

گرفته شده که معنای تحت اللفظی آن "انعکاس" است یعنی برگشت چیزی بدرون چیزی، که از آنجمله است انعکاس نور یا گرما یا صدا و اندیشه یا غیره.

بگفته "سرولیام هامیلتون" در صورتی لغت تفکر بکار می‌رود که جسمی وجود خارجی داشته باشد و انسان قبلاً آنرا درک کرده و تصویری از آن در درون مفرز وی موجود باشد و آن تصویر جزئی از وسائل فهم و درک او شده باشد". درقرآن مجید مرادف با تفکر کلمات تدبیر – تعقل – تفقه – و غیره نیز بکار رفته است ولی آنچه ما در این بحث می‌آوریم منحصر کلمه تفکر و مشتقات آنست.

روش ما در بررسی آیات مربوط به تفکر.

درقرآن مجید رویهم رفته تعداد شانزده آیه هست که در باره تفکر دستور داده است که ما برای نشان دادن سیر تحول نحوه تفکر، و اینکه توجه قرآن از نظر زمان، "تفکر" درجه نشانه‌ها یا آیات خداوندی بوده است، آیات مذبور را

طبق ترتیب نزول سوره‌ها بر حسب نظریه مفسران و ترتیب احتمالی طبق بررسی کتاب "سیر تحول قرآن" استفاده نموده و همه آنها در یک جدول آورده ایم و مشروح آیات مذبور را بعداً بهمین ترتیب اخیر (ترتیب احتمالی نزول آیات) مورد بحث قرار میدهیم و عقیده داریم با این روش میتوانیم سیر تفکر انسان را بر حسب میزان پیشرفت بینش او بررسی کنیم.

بعارت دیگر با این روش خواهیم فهمید که یک انسان خالی الذهن خواهان فهم جهان بینی اسلام، بترتیب باید بکامیک از آیات الهی بپردازد و خودرا بروفق آن پرورش دهد و چگونه این کار را انجام دهد.

باتوجه به ستون‌های ۵ و ۶ جدول‌الکوئی از سیر تحول احتمالی دستورات قرآنی در باره تفکر انسان در خلقت و مظاهر مختلف آن بدست می‌آید که چگونه در طی ۱۲ سال (از سال ششم بعثت تا ده هجرت) طرز تفکر و جهان بینی یک فرد تازه مسلمان – بدون توجه به مقام اجتماعی و طبقاتی و اقتصادی و نژادی و جهان بینی قبلی او اعم از شرک یا توحید – پرورش یافته و به شمر رسیده است و هم اکنون نیز ما می‌توانیم بر مبنای همین روش، جهان بینی اسلامی را در کلیه افراد و اجتماعات بشری بخوبی فرا گیریم و چون با پیشرفت فهم بشر و دسترس بودن وسائل علمی و فنی پیشرفت، بهتر می‌توانیم آیات خداوند را در کمترین از آنها هم کمک می‌گیریم، باشد که این خلاصه را که در زمان ما کاملاً محسوس و مورد تیار همگان مخصوصاً طبقه جوان است بدینوسیله پر کنیم.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پردازش علمی محدود

شماره آیه	نام سوره	شماره رسمی سوره	در کتاب سیر تحول	ترتیب نزول	سال نزول	شماره نزول
		از نظر مفسران				
عب	۱۰۱	۷۹		۳۰		۸
عب	۱۰۱	۷۹		۳۰		۲۱
ب۷	۱۰۲	۶۹		۱۶		۱۱
ب۷	۱۰۷	۶۹		۱۶		۴۴
ب۸	۱۱۶	۷۵		۴۵		۱۳

۱۰	۱۲۲	۸۰	۷	اعراف	۱۷۶
۱۱	۱۲۷	۸۳	۴۴	سیا	۴۶
۵۱	۱۳۳	۷۴	۳۹	زمر	۴۲
۵۲	۱۴۸	۶۹	۱۶	نحل	۶۹
۵۳	۱۸۹	۹۷	۳	آل عمران	۱۹۱
۱۰	۱۵۵	۸۰	۷	اعراف	۱۸۴
۵۴	۱۵۶	۱۰۰	۵۹	حشر	۲۱
۵۵	۱۶۰	۸۴	۱۰	يونس	۲۴
۵۶	۱۶۷	۸۱	۶	انعام	۵۰
۵۷	۱۶۸	۱۰۴	۱۳	رعد	۳
۵۹	۱۸۳	۹۰	۲	بقره	۲۱۹
۵۱۰۹	۱۸۳	۹۰	۲	بقره	۲۶۶
۵۱۰	۱۸۹	۹۷	۳	آل عمران	۱۹۱

بخواست خدا در شماره‌های آینده ، براساس این جدول ، نحوه سیر تکاملی تفکر در آیات الهی ، از نظر قرآن ، بیان خواهد شد .

۱- ب : علامت سال بعثت و ه علامت سال هجرت است .

۲- شماره آیات و نام سوره‌ها از کتاب المعجم المفہرس محمد فؤاد عبدالباقي گرفته شده .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
علوم انسانی

-
- ۱- در اینجا لازم است منختصرا راجع به تأثیر "جهان بینی" در "رفتار زندگی" انسان توضیحاتی داده شود در حقیقت "رفتار" و "ارزش" های نوع انسان ، یا زاده محیط است و "نااگاهانه" و یا تابع "اراده" انسان است و "آگاهانه" نوع دوم ، مخصوص انسان است و او را از دیگر موجودات جدا و متمایز می سازد . تحت عملکرد همین قانون "یعنی شکل دادن رفتار و پذیرفتن ارزشهای توین از طریق تفسیر جهان بینی" است که کلا حرکت انتباة هم با آن قابل توجیه می باشد . آنان آمدند تا تلقی مارا نسبت به جهان رهبری کنند و با عوض شدن تصویری که ما از جهان داشتیم ، جهت زندگی ما ، ایده‌آل هایمان را موضعگیری هایمان را نیز تغییر دهند .

بَذَلُ وَجْهِ شَهَادَتِي بِي حَاجَةٍ أَرْبَتَ الْمَالَ

خلافت و جانشینی پیامبر اسلام (ص) مقام بس مقدس و رفیعی است که مسلمانان پس از منص - نبوت و رسالت، آن را محترم ترین مقام می شمردند. اختلاف آنان در مساله خلافت و این که خلیفه باید از جانب خدا انتخاب گردد یا خود مردم او را برگیرند، مانع از آن نبود که به مقام خلافت ارج نہند و موقعیت خلافت اسلامی را محترم و گرامی بشمارند.

به‌اطر همین احترام مقام خلافت بود که امیرمومنان (ع) به نعایندگی از طرف مردم به خلیفه سوم چنین گفت

وَإِنِّي أَنْشَدَ اللَّهَ أَنْ لَا تَكُونَ إِمَامًا هُدًى لِّهُدَى الْمُقْتُولَ، فَإِنَّهُ
كَانَ يُقَاتَلُ يُقْتَلُ فِي هُدًى الْأَمَّةِ إِمَامٌ يُفْتَحُ عَلَيْهَا الْقَتْلُ
وَالْقِتَالُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

من ترا به خدا سوگند می دهم که مبادا، پیشوای مقتول این امت باشی زیرا گفته می شود پیشوای در این امت کشته می شودکه قتل او سرآغاز کشت و کشتار تاروز قیامت می گردد.

با این چنین مقام و موقعیتی که خلافت اسلامی و خلیفه مسلمین در میسان مهاجر و انصار و دیگر مسلمانان داشت، - مع الوصف - گروهی از شخصیت‌های برجسته اسلامی در مدینه گرد آمدند و به کمک مهاجر و انصار خلیفه را کشتند و سپس به شهرهای خود بازگشتند.

عوامل انقلاب و شورش بر ضد خلیفه یکی دوتا نبود، یکی از عوامل انقلاب، تعطیل حدود الهی بوده که در گذشته به گونه‌ای مورد بحث قرار گرفت، عامل دیگر که

هم اکنون مورد بحث و گفتگوی ما است بدل و بخشش های بی حساب خلیفه به فامیل خودبود، هرچند تاریخ نتوانسته است که همه آنها را به دقت ضبط نماید حتی "طبری" تاریخ نویس معروف کرارا تصریح می کند که " من به خاطر عدم تحمل نوع مردم ، از نوشتن برخی از استقاده ها و اشکالات که از جانب مسلمانان بر خلیفه شده است، خود - داری می نمایم " ۲ ولی همان مقداری که تاریخ ضبط کرده می تواند روشنگر راه وروش او، درباره بیت المال مسلمین ، باشد.

رقم هایی که وی از بیت المال مسلمانان به اعضاء خانواده خود داده، بسیار عظیم است که اینکه به برخی از آنها اشاره می شود .

۱- وی دهکده فدک را که مدت‌ها میان دختر پیامبر گرامی و خلیفه وقت مسورد کشمکش بود، به مروان بن حکم بخشید و این ملک دست به دست در میان فرزندان مروان گشت سرانجام " عمر بن عبدالعزیز " آن را به فرزندان فاطمه (ع) بازگردانید. دخت پیامبر می گفت پدرم آن را به من بخشیده است ولی خلیفه وقت مدعا بود که از صدقات است باید مانند تمام صدقات، اصل آن محفوظ بماند، و در آمد آن در صالح مسلمانان مصرف گردد و در هر صورت بدل و بخشش آن به مروان دلیلی نداشت .

بسیاری از مورخان که به خلیفه این خرد را گرفته اند و همگی به یک عبارت می گویند " از ایرادهایی که براو گرفته اند این است که وی فدک را که صدقه، رسول خدا بود، به مروان تعلیک کرد " ۳ ای کاش که خلیفه به همین مقدار اکتفا می ورزید و پسر عموم داماد خود را بیش از این در پوشش بدل و بخشش بی حدو حساب خود قرار نمی داد . ولی متأسفانه عطاوه و علاقه خلیفه به خاندان بنی امية، حد و مرزی نداشت وی به این مقدار اکتفا نکرده بلکه در سال ۲۷ هجری که ارتش اسلام از آفریقا با غنیمت های فراوانی که دو میلیون و نیم دینار برآورد شد بازگشت ، یک پنجم آن را که مربوط به مصارف ششگانه ایست که در قرآن ۴ وارد شده است، بدون هیچ گونه دلیلی به دامادش " مروان " بخشید و از این طریق افکار عمومی را برضد خود تحریک نمود، و کاربه جائی رسید که برخی از شعراء در شعر استقادی خود این چنین گفتند

وَأَعْطَيْتَ مَرْوَانَ خُمُسَ الْعِلْبَا دِلْلَمًا لَهُمْ وَحَمِّتَ الْحِمْيَ

خمسی را که مخصوص بندگان خدا است از طریق ستم به مروان بخشیدی و از فامیل خود حمایت نمودی .

نظریه اسلام در بارهٔ بیت المال

هر نوع عمل و کرداری، حاکی از یک نوع عقیده و نظر است عمل خلیفه حاکی از آنست که وی خویش را مالک شخصی بیت المال می‌دانست و این نوع بذل و بخشش‌هارا گویا یک نوع صله رحم و خدمت به خویشاوندان قلمداد می‌نمود.

اکنون باید دید دید نظر اسلام دربارهٔ بیت المال اعم از غنائم جنگی و زکات و دیگر انواع اموال عمومی مسلمانان چیست؟ در اینجا نظر پیامبر گرامی و امیر مومنان (ع) را با نقل چند فراز از سخنان آنان منعکس می‌نماییم

۱- پیامبر گرامی (ص) دربارهٔ غنائم این چنین فرمود

اللَّهُ خَمْسُهُ وَ أَرْبَعَةَ أَخْمَاسٍ لِّلْجَيْشِ^۶

یک پنجم آن مربوط به خدا و چهار پنجم آن مربوط به لشکر است.

بدیهی است خدا بی نیازتر از آن است که برای خود سهمی قرار دهد، بلکه مقصود این است که باید یک پنجم را در مصارفی به کار برد که رضای خدادار آن است.

۲- هنگامی که پیامبر گرامی "معاذ بن جبل" را روانهٔ یمن کرد به او دستور داد که به مردم بگوید

إِنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ صَدَقَةَ أَمْوَالِكُمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَعْنَابِكُمْ فَتَرَدَّ إِلَى قُرَائِكُمْ^۷

خداآوند زکات را بر شما واجب کرده است از ممکنان شما گرفته می‌شود و به نیازمندان شما پرداخت می‌گردد.

۳- امیر مومنان (ع) به فرماندار خود در مکه نوشت

به آنچه که از مال خدا در نزد تو جمع شده است رسیدگی کن و آن را به کسان عیال‌المدد و گرسنه بده، مواطبه باش که حتماً به افرادی بی‌چیز و نیازمند برسد.

تاریخ می‌گوید دو زن از دو نژاد یکی از عرب و دیگری آزاد شده، نزد امیر مومنان آمدند و هردو اظهار احتیاج کردند، امام به هریک علاوه بر چهل درهم، مقداری مواد غذایی داد. زنی که از نژاد غیر عرب بود سهم خود را برداشت و رفت

ولی آن زن عزیز روی افکار جاهلی به امام گفت آیا همان مقداری که به زن غیر عرب دادی همان مقدار نیز به من که از نژاد عربم میدهی؟ امام در پاسخ او گفت من در کتاب خدا برای فرزندان اسماعیل برتری بر فرزندان اسحاق نمی بینم.^۸ با این نصوص و تصريحات، و با این که روش دوخلیفه پیشین نیز بر غیر روهه خلیفه سوم بود، خلیفه در طول دوران خلافت خود از این بذل و بخشش‌ها زیاد داشت که به هیچ وجه آنها را نمی‌توان توجیه نمود.

باز اگر خلیفه این نوع حاتم بخشی هارا در باره‌ه کروه صالحی که سابقه درخشنای در اسلام داشتند انجام می‌داد تا این حد مورد ملامت او واقع نمی‌شد ولی متاسفانه گروهی زیرپوشش فضل و کرم او قرار می‌گرفتند که فضیلتی در اسلام نداشتند. مروان بن حکم از دشمنان سرسخت امیر مومنان (ع) بود، امام در باره‌ه او جمله کوتاهی دارد وقتی وی بیعت خودرا با علی شکست و در جنگ جمل اسیر گردید و با شفاعت حسین (ع) آزاد شد فرزندان امام گفتند بار دیگر با تو بیعت خواهد کرد، امام فرمود

مرا به بیعت او نیازی نیست، مگر پس از قتل عثمان با من بیعت نکرده؟ بیعت او مانند بیعت یهودی است که به مکروهی و حیله و پیمان شکنی معروف است اگر بادست خود بیعت کند فردا با مکروهی آن را می‌شکند برای او حکومت کوتاهی است به اندازه‌ه لیسیدن سگ بیینی خودرا او پدر چهار پسر است و امت اسلام از او و فرزندان وی روز خونینی خواهند داشت.

-
- ۱- نهج البلاغه عبده خطبه ۱۵۹
 - ۲- تاریخ طبری ج ۵ ص ۱۰۸ و ۱۱۳ و ۲۲۶ و ۲۳۰ و غیره
 - ۳- مطائنَ النَّاسِ عَلَى عُثْمَانَ اعْطَاهِهِ فَدَكَ لِمَرْوَانَ وَ هِيَ صَدَقَةُ رَسُولِ اللَّهِ . معارف ابن قتيبة ص ۸۴
 - ۴- سوره انفال آیه
 - ۵- سنن بیهقی ج ۶ ص ۲۲۴
 - ۶- سنن بیهقی ج ۶ ص ۲۲۴
 - ۷- الاموال ص ۵۸۰
 - ۸- نهج البلاغه نامه ۶۷
 - ۹- سنن بیهقی ج ۶ ص ۲۴۸
 - ۱۰- نهج البلاغه خطبه ۲۷۶

پاسخ یک سؤال

اگر هدف بعثت پیامبران اصلاح جامعه انسانی است پس چرا این هدف عملی نشده و صفحات تاریخ پر از جرائم است؟

اما مهم این است که اگر تعليمات

انجیاء نبود چه می شد؟ و جو اجمع انسانی چه شکل داشت؟ به تعبیر دیگر برای ارزیابی خدمات پیامبران باید وضع کنونی را با وضعی که در صورت عدم قیام آنها بموجود دم مقایسه کنیم، شک نیست که این کار مشکلی است که ما چگونگی نظامات اجتماعی را در زمینه فقدان تعلیم و تربیت پیامبران مورد بررسی قرار دهیم، درست است کار مشکلی است ولی محال نیست.

چه اینکه ما راههای درگذشته تاریخ و امروز برای این بررسی در اختیار داریم، مثلاً ما می توانیم از مقایسه وضع عرب در عصر جاهلیت که فروع تعليمات انبیاء در آن فرو مرده بود، با وضعی که

یکی از خوانندگان "سعیده" دیبا از "کالیفرنیا" می پرسد می دانیم هدف از رسالت پیامبران سرو سامان بخشیدن به وضع ناپسامان جامعه انسانی و اصلاح آن بوده است، اما هیچگاه این هدف جامعه عمل به خود نیوشیده و تاریخ بشر مملو از مظالم و ستمها و جرائم است.

پاسخ:

ماهم قبول داریم که اعمالی از انسانها - اگر بتوانیم نام انسان را بر آنها بگذاریم - سرزده که چهره تاریخ را سیاه و ظلمانی کرده است، ظلم و فساد و استعمار و استثمار و جرائم دیگر ...

است.

قساوت و سنگدلی ، کشتار افراد بیدفاع و کودکان بیگناه با سلاخهای مخرب و با فجیعترین شکل به خاطر توسعه طلبی و یا انگیزه‌های مشابه آن کمک به گسترش فقر در جهان از طریق مکیدن آخرین رمق ملت‌های گرسنه و غارت کردن منابع حیاتی آنها (آن‌گونه که در آفریقای زرخیز و گرسنه‌می بینیم) توسعه مواد مخدر و موگزا در شکل یک تجارت پرسود جهانی ، صادرات فحشاء و انحرافات جنسی در اسکال گوآگون به عنوان یک منبع پردرآمد مادی ، و امثال آن همه مظاهر تنگی هستند از جوامع مادی که از تعلیمات پیامبران فاصله پیدا کرده‌اند و هر قدر این فاصله بیشتر می‌شود آن فجایع در دنیاکنتر می‌گردد.

بدون شک افراد و جامعه‌های که به تعلیمات پیامبران نزدیکترند از این فجایع به همان نسبت دورترند ، و آنها که دورترند به همان نسبت نزدیکترند.

این موضوع نشان می‌دهد که اگر عوطفی در میان انسانها وجود دارد ، اگر مفاهیم همانند گذشت ، نوع دوستی ، عدالت ، امانت ، درستگاری ، محبت ، رحم ، جوانمردی و فداکاری در راه اهداف مقدس دیده می‌شود ، نتیجه تعلیمات پیامبران در طی هزاران سال است ، نهال این مفاهیم با آب تعلیمات آنها آبیاری

پس از قیام پیامبر اسلام (ص) به وجود آمد ، اثر سازنده و وسیع قیام یک پیامبر راستین را به خوبی ارزیابی کنیم . آیا "جهل" و شاخه‌های مختلف آن مانند بتپرستی ، خرافات ، پراکنده‌گی و تفرقه ، فقر و فساد اخلاق ، با قیام پیامبر اسلام از محیط جزیره عرب و تا آنجا که شعاع اسلام نفوذ کرد برچیشه نشد و علم و تمدن و توحید و اتحاد و حرکت اقتصادی و اخلاق جای آن را نگرفت ؟ آیا به دنیا این قیام ، تمدن شکوفان اسلامی و جنبش علمی و فرهنگی در یک منطقه عظیم از جهان پیدا نشد ، همان تمدن و حرکتی که تمام مورخان منصف غربی به آن اعتراف کرده و آن را ریشه حرکت علمی غرب شمرده‌اند .

شکنیست که با قیام پیامبر اسلام (ص) مفاسد به کلی ریشه‌کن نشد ، ولی مهم آن است که قبل و بعد این قیام را مورد مطالعه قرار دهیم و تفاوت‌ها را بنگریم .

واما در تاریخ معاصر و در همین دوران که ما زندگی می‌کنیم نیز می‌توانیم بررسی جالبی در این زمینه انجام دهیم زیرا
بالینکه در عصر ما علم و دانش جهش برق‌آسایی کرده ، و سطح درک و آکاهی انسانها بالا رفته اما این پیشرفت‌های چشمگیر هرگز از جنایات بشر نکاسته بلکه ابعاد آنرا وسیع‌تر از گذشته کرده

جواد نعیمی - از مشهد

چشم راه

من در آئینه شبرنگ زمان مینگرم
ماه را در غم تنهاشی خویش
در شیستان فرو خفته بدان "مزرع سبز"
سر به دامن دارد
وبه آندوه چنین می‌گوید
"همه‌جا فریاد است"
همه‌جا نور غوغایند
بشر از شیوه مردی شده دلتانگ و غریب
گل اهداف دیگر خشکیده است
زندگی را شیخی مانده بهجا
شبوت و خوردن وخوابیدن و بس؟
سخن از عشق و محبت که خطاست
آدمیت مرده است
گوئیا نیست کسی تا که بگوید
دیگر این واژه پای
"جهشی باید گرد"
"جهشی باید گرد"

شده و اگر آنها نبودند از این حقایق
خبری نبود و جهان چهره‌ای دیگر - و
به مراتب رشت‌تر - داشت.

حتی آب و رنگی از اخلاق و
حقوق بشر که در گوش و کار جوامع
مادی دیده می‌شود درواقع از آثارهman
تعلیمات است هرچند به ظاهر پیوندش
بریده شده به دلیل اینکه هیچگونه
انگیزه مادی برای بسیاری از این مفاهیم
وجود ندارد، و به همین جهت نمی‌تواند
محصول یک محیط مادی باشد.

نقش پیامران در برانداختن
بتیرستی که همانند یک مرض مزم من به
جان انسانها افتاده بود قابل انکار
نیست، و اگر آنها نبودند، جامعه‌ای
براساس توحید وجود نداشت، زیرا
تاریخ بهمنشان می‌دهد هر وقت جامعه‌ها
از تعلیمات انبیاء دور می‌شدند
جوانه‌های شرک به سرعت پرورش می‌یافتد.
کوتاه سخن اینکه گرچه دنیا
نتوانسته - یا نخواسته - با الهام از
تعلیمات این مردان بزرگ، مدینه
فضلله‌ای بسازد که بی‌ظلم و فساد و
نابسامانیها گردد ولی به مقدار قابل
ملاحظه‌ای از انحرافات و مفاسد و
ناهنجریها کاسته شده است.

در شماره‌های پیشین، گوشاهی از رهبریهای غلط و فساد رهبران کشورهای اسلامی را که عامل مهم عقب‌ماندگی مسلمین بود، نشان دادیم و اینک پرده‌های دیگر این تراژدی را نمایش می‌دهیم

صحنه دوم این تراژدی

قسمت دوم این تراژدی از سال ۱۳۲ هجری آغاز می‌شود و تا سال ۱۳۶ می‌گذرد. سال سقوط بغداد به دست هلاکو ختم می‌گردد. در این دوره که عباسیان بعداز سقوط بنی امیه بر مسند خلافت نگهفده و زمام رسمی امور کشور پنهانور اسلامی را در دست گرفتند تا مدتی که شور اسلامی در جامعه حکم‌فرما بود و مسلمین از حرارت معنوی اسلام گرم بودند و مردم کشورهای همجوار، هنوز فدرت برابری با کشور اسلامی را نداشته و تجدید سازمان نکرده بودند، خلفاء غبایسی تا حدود زیادی لیاقت و شایستگی از خود نشان دادند، از لحاظ فرهنگی، سیاسی، جغرافیائی، اقتصادی، نظامی و... پیشرفت چشمگیری نصیب اسلام ساختند چنانکه در بخش علل پیشرفت اسلام توضیح دادیم که تشکیل بیت‌الحکمه، ترجمه کتب ابراز نظرات علمی کلامی، فلسفی و بیانی از پیشرفت‌های جغرافیائی در این دوره صورت گرفته است.

ولی کم کم که دربار خلافت به شکل دربارهای روم و ایران قدیم مرکز عیاشی،

خوشگذرانی، میگساری و فساد گردید و خلفاء سرگرم خویشتن شده اداره مملکت را به دست وزراء و عمال و خواجگان و دیگر اطرافیان خود سپردند و آنها هم برای پر کردن جیب خویش و از پادرآوردن رقبای خود و بهره مند ساختن خانواده و دوستان خویش تا آنجا که توان داشتند سوء استفاده نمودند، وضع اخلاقی، مذهبی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی جامعه اسلامی رو به ضعف نهاد و عملاً در دل کشور پهباور اسلامی حکومتهاي کوچکي از قبيل حکومت ظاهريان در خراسان، صفاريان در فارس، سامانيان در ماوراء - النهر، ساجيان در آذربايجان زياريان در گرگان، آل بويه در فارس و ايران، ايلكيان در تركستان، اخشديان در مصر، غزنويان در افغانستان و هند، سلاجقه در مرکز ايران و ماوراء النهر، ادرسيان در مراكش، اغلبيان در تونس، دلفيان در كردستان، فاطميان در مصر و ... تشکيل گردید و اين حکومتها تنها در يك موضوع باهم وحدت نظرداشتند و آن اينكه با وجود ناتوانی و بدختي خليفه عباسی بمنام وي بيعت بگيرند و در ضمن به منظور بودن سهم بيشتری از باقيمانده ممالک اسلامی با يكديگر بجنگد و در صورت مقتضي خلفاء را "گم و گور" نمایند.

جرجي زيدان پس از بيان اين اوضاع اسفبار چنین نتيجه مي گيرد "دشمنان اسلام که از شمال و مغرب و شرق اين ضعف و ناتوانی و هرج و مرج مسلمانان را ديدند فرصت را برای کينه توzi و انتقام، مناسب دانستند و از هر سه طرف به ممالک اسلامي حمله آورдند گرجي ها از شمال، صليبيها از غرب و تاتارها از شرق حکومت اسلامي را متلاشی کردند.^۱

البته وضع زمامداران اموي اسپانيا و جانشينانشان در اين دوره نيز شاهست زيادي بهوضع خلفائي عباسی داشت يعني آنان نيز در ابتداي کار تلاش و کوشش فراوانی در سروصورت دادن به اوضاع نابسامان کشور و پيشرفت فرهنگ و تمدن اسلامي مبذول داشتند تا آنجا که اسپانيا بشكل مظهر تمدن درجهان جلوه گر شد ولی کم کم بر اثر فساد و تباahi در دستگاه حکومت و رهبريهای غلط زمامداران اسلامي و عواملی از قبيل

۱- اختلافات داخلی و بسط و توسعه آن بوسیله عمال مسيحي

۲- خيانات وزراء، و زمامداران وطن فروش

۳- اشاعه میخواری و شهوترانی در میان جوانان بوسیله ایادی کلیسا

۴- ورود مشاوران نظامي مسيحي در ارتش اسلامي اندلس

۵- آزادی بی حساب مسيحيان در تبلیغات ديني و هجوم مبشرین مسيحي به اسپانيا.

ع- بسط مناسبات بازرگانی بين مسلمانان و مسيحيان

۷- نفوذ مسیحیان در فرهنگ مسلمانان .

کشور زیبا و پیشرفته اسلامی اسپانیا رو به شعف و سستی نهاد و بالاخره در سال ۸۹۷ هر این کشور بدست مسیحیان اروپا سقوط کرد .^۲

صحنه: سوم این تراژدی

قسمت سوم این نمایشنامه غم انگیز از سال ۱۳۰۶ با استقرار حکومت چنگیزخان مغول آغاز می شود و در سال ۱۳۰۷ با مرگ تیمور لنگ پایان می پذیرد . در این دوره مغولها بربیستر ممالک اسلامی حکومت می کردند و با آنکه در ابتدای غیر مسلمان بودند ولی کم کم به اسلام جذب شدند و از لحاظ تمدن و فرهنگ بعضی از آنان تا حدودی آثاری هم از خود بجای گذاشتند اما بطور کلی جنایاتی که از این گروه نسبت به اسلام و مسلمین صورت گرفت و ضربه ای که اینان بر انسانیت و تمدن و فرهنگ وارد کردند در تاریخ بشیریت کم نظیر است .

"نهرو" سیاستمدار معروف هند، در این باره می نویسد "امپراتوری خوارزم در مقابل هجوم مغول از میان رفت، شهر عظیم بخارا که پر از کاخهای عالی و قصور پوشکوه بود و بیش از یک میلیون نفر جمعیت داشت به خاکستر مبدل گشت، سمرقند پاپیخت خوارزم نیز ویران شد و از جمعیت آن که متجاوز از یک میلیون نفر بوده فقط ۵۵۰۰۰ نفر زنده ماندند هرات و بلخ و بسیاری از شهرهای آباد و پر رونق دیگر همه ویران شدند و میلیونها نفر نفوس بشری نابود گشتهند، تمام هنرها و صنایع که در آسیا مرکزی در رونق بود، برای مدت چند صد سال از میان رفت گوئی که زندگی و تمدن در ایران و در آسیا مرکزی قطع گردید، هرجا که چنگیز عبور می کرد به بیانی مبدل می گشت^۳ وی در مورد هولاکو پسر همین چنگیز چنین ادامه می دهد " او با خشم و کینه بسوی بغداد حرکت کرد و پس از چهل روز محاصره بغداد را مسخر ساخت و به این ترتیب کار شهر افسانه های "هزار و یک شب و تمام ذخائر و گنجینه هایی که در مدت ۵۰۰ سال امپراتوری عباسی در این شهر جمع شده بود پایان یافت، خلیفه و پسران و نزدیکانش همگی کشته شدند چند هفته در بغداد کشтар و قتل عام ادامه داشت به طوری که رود دجله در طول چند کیلومتر از رنگ خون مردم سرخ شده بود گفته می شود که یک میلیون و پانصد هزار نفر در بغداد کشته شدند، تمام گنجینه های هنری و ادبی و کتابخانه ها ویران و نابود شد و شهر بغداد بشدت خراب گشت و آسیب بیدحتی

شبکه‌های آسیاری باستانی آسیای غربی که هزاران سال پیش بوجود آمده بود به وسیله هلاکو خراب شد و از میان رفت. شهرهای "حلب" و "ادیسه" و سیاری از شهرهای دیگر نیز به همین سرنوشت گرفتار شدند و تیرگی و سیاهی بر آسیای غربی چیره گشت.^۴ خوب است با اشاره‌ای به رفتار غیر انسانی "تیمور لنگ" که مدعی بود از نوادگان چنگیز است به صحنه سوم این نمایشنامه غم انگیز پایان دهیم.

او مانند دیگر مغولان ساکن آسیای میانه، سلمان شده بود ولی این مساله حتی در برخورد با مسلمانان به هیچ وجه اورا نرمنتر و ملایمتر نمی‌ساخت هرجا که او می‌رفت حرمان و مصیبت و فقر و بیچارگی بوجود می‌آمد. مهمترین لذتش این بود که با کله‌ها و جمجمه‌های انسانی هرمهای بزرگ بسازد... از دهله در شرق تا آسیای صغیر در غرب صدها هزار نفر بفرمان او کشته شدند تا از جمجمه‌های ایشان هرمهای بزرگ برپا گردد.

نقل شده است که او در یک محل از ۵۰۰۵ نفر انسان زنده برجی ساخت و آنها را در میان آجر و ساروج ساخته‌مان قرار داد...

تیمور هیچ سازمان منظمی بوجود نیاورد و هیچ چه مثبتی از خود بجانگذاشت و مانند چنگیز هیچ انسان شایسته و لایقی نیروزاند که بتواند امیراطوری اورا حفظ کند و ادامه دهد، بدینقرار امیراطوری تیمور با خود او پایان یافت و فقط خاطرهٔ تلخی از کشtar و مصیبت باقی گذاشت...^۵

صحنهٔ چهارم این تراژدی کاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی

این نمایشنامه غم انگیز از مرگ تیمور (۸۵۷) آغاز می‌شود و در اثنای جنگ جهانی دوم (۱۳۴۲) با برکناری عبدالعزیز ثانی وسیله کمال اثاتورک پایان می‌پذیرد. امتیاز سلاطین عثمانی در این دوره طولانی (شش قرن) بیشتر مربوط به بهادری و کشورگشایی آنها بود و گرنه از لحاظ اصول انسانی و رعایت مقررات اسلامی و رهبری صحیح جامعه مردم شایسته‌ای نبودند.

زماداران ترک برسر تصاحب مقام حتی از برادر کشی و فرزندکشی ابانداشتند و به عیاشی و می‌گساری و شهوترانی سرگرم بودند و زمام امور مملکت را به دست وزراء و غلامان سپرده زنان حرم‌سرا در تعیین کارمندان و ادارهٔ امور نقش موثری داشتند. "ویل دورانت" درباره سلاطین عثمانی و می‌کفایتی آنها می‌نویسد

سلطین عثمانی اگرچه بیش از هر سلسله مسیحی برسکار ماندند اما بتدریج فاسد می‌شدند زیرا اوقات خودرا در حرم‌سرا می‌گذراندند و زمام امور را به دست وزیران زودگذر رها می‌کردند که مقام نایاب‌دارشان آنان را بدین فکر می‌انداخت که برای دوره برکناری خویش شروتی بیندوزند.

وی در مورد سلطان محمد ثالث چنین ادامه می‌دهد "محمد ثالث، سلطنت خود را طبق سنت با کشتن نوزده تن از برادرانش آغاز کرد تا مردم را به آرامش و امنیت در مورد سلطان مراد می‌توسید" روی هم رفته صدهزار نفر در دوره سلطنت او کشته شدند و این عده غیر از کسانی هستند که در جنگ جان سپردند و سرانجام در سن ۲۸ سالگی در تیجه بیماری نقرس که از میگساری سیاری ناشی شده بود درگذشت.^۶

نویسنده کتاب تاریخ امپراطوری عثمانی ذیاره بی کفایتی و رهبریهای غلط سلطین عثمانی چنین می‌نویسد

"هرگاه به یاد آوریم که فرزندان سلطین بیشین، مردان کاهم خوشگذرانی بودند که روزگار را در کنار کنیزان و خواجهگان حرم‌سرا سپری می‌ساختند. سبب سنتی و ناتوانی مردانی که در آخرین دوره‌های امپراطوری عثمانی به سلطنت رسیند بر ماروشن خواهد گشت.^۷

البته وضع سلطین صفوی و فاجاری در ایران بهتر از وضع امپراطوری عثمانی نبود، بسیاری از آنها نیز جلالد، عیاش، می‌گسار و ستمگر بودند شاه عباس با همه آوازه‌اش پسر ارشدش صفوی میرزا را کشت و برادرش موسوم به "خدابنده میرزا" را کور کرد.^۸ شاه اسماعیل ثانی مردی خون‌آشام بود که ادوارد براؤن درباره‌اش می‌نویسد "دوره سلطنت اسماعیل کوتاه و خوبین بود، با اشخاصی که به ادعای تاج و تخت متهم بودند چنان رفتار می‌کردند که سخت‌ترین و سخت‌ترین سلطین عثمانی با اعدای خود نمی‌کردند در ابتداء دو برادر خود و پس شش نفر شاهزاده را به قتل بقیه در صفحه ۳۷ رسانید.^۹

- ۱- تاریخ تمدن اسلام ج ۴ ص ۲۷۷
- ۲- در این باره به کتابهای تاریخ عرب و اسلام - اندلس سرزمین خاطره‌ها و تاریخ تمدن اسلام مراجعه شود
- ۳ و ۴- نگاهی به تاریخ جهان ج ۱ ص ۴۲۶ - ۴۸۳
- ۵- نگاهی به تاریخ جهان ج ۱ ص ۵۳۲
- ۶- تاریخ تمدن ویل دورانت ج ۲۱ ص ۵۶۰
- ۷- کتاب نامموده ص ۲۴
- ۸ و ۹- تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاصر (ص ۹۵ - ۱۰۶) (۱۰۸ - ۱۰۹)

حدود ازادی در تربیت

۱

دکتر علی قائمی امیری - تهران

لطمہ وارد آمده و گرفتار عقدہ، روانی خواهد شد در نتیجه رشد جسمی، روانی و فکری او متوقف می‌شود. طرفداران این نظر آنچنان در باره آزادی مطلق کودک تبلیغ می‌کنند که حتی کار را به هرج و مر ج می‌کشانند.

گروهی دیگر عقیده دارند، که کودک باید شدیدا تحت کنترل و انضباط باشد و کاری جز براساس نظر مردمی انجام ندهد، باید حالت دفاعی در اوسکوب شده و مقاومتش دربرابر مسائل درهم بشکند تا حالت تسلیم و سکون در او پدید آمده تابعیت از قوانین و نظامات را بپذیرد.

پیش از آنکه نظر گروه سوم را بگوئیم به ارزیابی دونظر فوق پرداخته

بحث مربوط به آزادی و ابعاد آن در فلسفه و مکاتب بحثی است وسیع و پردازه و آراء و عقاید در آن زمینه مختلف و متنوع است. در علم تربیت نیز از آن بحث به میان آمده و دانشمندان درباره آزادی و حدود آن سخنان گوناگونی گفته اند. آنچه که درباره آزادی کودک از نظر تربیت آمده است لائق سه نظر است

گروهی معتقدند که تمایلات و خواسته‌های درونی کودک بهترین راهنمای او به سوی سلامت تن و روان و سعادت آینده کودک است.

بدین سان طفل در اجرام خواسته‌ها و تمایلاتش باید آزاد باشد و هرچه راکه خواست و هوش کرد باید بتواند انجام دهد، و گرنه بروحیه اش

انجام وظایف شانه خالی کند، در فعالیت‌های جمعی شرکت نکند و دیگران را مورد آزار قرار دهد و ...

درمورد محدودیت مطلق کودک نیز معتقدیم نه ممکن است و نه بصلاح او و جامعه‌اش، امکان پذیر نیست از آن بابت که آزادی منشاء غلطی و درونی دارد و جلوگیری و محدود کردن آن گاهی موجب مقاومت‌ها، طفیان‌ها و لا اقل سرخوردگی‌ها می‌گردد.

علاوه آزادی از ویژگی‌های انسان و موجی برای انتخاب و اختیار اوست تکامل و تعالی انسان و ارزش تلاش و فعالیت او تا حدود زیادی بستگی به آزادی او دارد انسان تا آزاد نباشد قدر کار و شرافتش معلوم نمی‌شود و برای رفتار اجتماعی و اعمال مذهبیش ارجی و قیمتی نیست.

محدودیت مطلق بمصلحت فرد و جامعه نیست از آن بابت که بر اثر انصباب شدید نیازهای کودکان نادیده گرفته شده و امنیت روانی‌شان دچار خطر می‌شود، و درنتیجه او زندگی‌را همیشه آشفته و متزلزل خواهد دید برسیهای روانشناسان نشان داده است که محدودیت‌شدید کودکان بتناسب و براساس موارد مختلف عوارضی چون بیحالی، سستی، گوش‌گیر، خودسری، مقاومت تجاوز، تسلیم بیحساب، بیعلاقگی نسبت

و جنبه امکان و مصلحت آن را مورد بررسی قرار میدهیم و یادآور می‌شویم که: آزادی مطلق و بی‌بندو بار نه امکان‌پذیر است و نه در صورت امکان به مصلحت فرد و جامعه، امکان پذیر نیست از آن بابت که تمایلات و هوسای افراد درخانه و اجتماع مکرر گوناگون و متفاوت است و آزادی هرکدام در اعمال و خواسته‌ها و اجرای تمایلات موجب دوگونگی و چند گونگی عمل و نتیجه آن پیدایش تضاد و تعارض است.

فی المثل اگر بخواهیم آزادی بی‌قید و شرط کودکی را درخانه بپذیریم بالطبع باید اجازه دهیم که مصالح و منافع دیگران نادیده گرفته شده و اعضای خانواده بحساب نیایند.

اما اینکه آزادی بی‌قید و شرط به مصلحت نیست زیرا بی‌آمدهای آن به مراتب سخت‌تر و تلخ‌تر از اختلالاتی است که در اثر محدودیت‌های شدید در زمینه آزادی پدید می‌آید. تمایلات و خواسته‌های شخصی، آدمی را به سوی گمراهی و فساد سوق داده غلام حلقه بگوش غرایز و شهواتش خواهد ساخت و درسایه این آزادی خودرا مجاز می‌یابد که مصالح دیگران را فدای منافع خود بخواهد از پذیرش مسئولیتی که بنظرش دشوار و نامطبوع می‌آید سرباز زند، از

دارای جسم و جانی سالم و اندیشه‌ای روش و پرورده باشند، برای وصول به‌هدف انسانی خوب نقش بکشند برای حل دشواری‌ها راه‌های مختلف در نظر بگیرند از امکانات گوناگون برای وصول به اهداف استفاده بزند، نیکو تصمیم بگیرند و نیکو عمل کنند و در مواجهه‌با فرهنگ یا نظریه‌های جدید صاحب نظر باشند، قدرت انتخاب داشته و در انجام اعمال و رفتار، مختار باشند دارای صراحت لهجه و اخلاقاً شجاع باشند.

بتوانند خودرا از پای بندی بهارزش‌های دروغین رهایی بخشنده، مقید به مرز و قانونی باشند خودرا از هرگونه بندگی جز بندگی خدا رها کنند و ...

برای وصول به این اهداف، آدمی باید آزاد باشد پس غرض از آزادی در تربیت دادن امکانات لازم برای وصول به‌هدف کمال یا گام برداشتن در مسیر تعالی و رشد است.

کودک باید آزاد باشد، تازآن برای حفظ و تمامیت وجودی خود اقدام کند نه برای تاخت و تاز غرایز، باید به او آزادی داد تا نیروی کافی و اختیار برای انجام وظیفه انسانی داشته باشد نه آفریدن فاجعه.

برای این اساس آزادی کودک مشروط و هدف‌دار است و آنجا که آزادی در خلاف مسیر هدف قرار گیرد او محدود خواهد

بهمجahan، ترس، دروغ بافی، بهانه گیری شکست در تحصیل و ... یدید می‌آورد. و زندگی برگزینی برای او نسبت می‌کند چه بسیار کودکان محدود که هرگز بر مرحله رشد و استقلال نرسیده اند و در زندگی اجتماعی دنباله رو و تسلیم بوده اند، آنچنان‌که طرز فکرشان به تقلیداری‌گران، گام شان در طریق مصالح دیگران و روش زندگی‌شان حاصل تحمیلات فرهنگی دیگران بوده است.

خطر بزرگتر که از این محدودیت و انضباط‌ناشی می‌شود اینست که کودک بعد‌ها قدرت‌مقابله با تضادها و دشواری هارا از دست خواهد داد و قادر به حل مسائل، رفع و دفع تضادها مقابله‌با مشکلات و موانع نخواهد بود. این‌گونه کودکان از لحاظ فکری عمری برده و فلچ اند و جامعه باید سرپرستی شان را عهده‌دار گردد.

برای اینکه بیینیم چه نسیع آزادی باید به کودک داد، نخست باید دید که چه هدفی از تربیت داریم و کودکان را برای وصول به چه اغراضی می‌پروریم؟

نظریه سوم:

هدف ما از تربیت کودکان پرورش افرادی است که بتوانند در حال و آینده مفید بحال خود و جامعه باشند

بود و این نظر سوم ، درباره آزادی کودکان از نظر علمای تربیت است .

ضرورت یا رفع نیازی باشد .
بدین سان تربیت یافته اسلامی آزاد است ، آزاد بدان معنی که ناگزیر نیست تن به دنائت ها و رذالت هادهد و یا امری را که خلاف قوانین و نظمات اندیشیده است مرتکب شود او در عین آزادی خودرا تابع قانون حق می داند ، تلاشش در چهار چوب آن و جولان گاهش در آن حد و مرز است شک نیست که برای وصول به چنین هدفی از زمینه های چون پرورش عقل و اراده ، تربیت فکر ، دادن حق انتخاب ، واگذاری مسئولیت ، معاشرت و باری با او ، ذکر داستان ، شبیه و تشویق باید استفاده کرد .

والدین و مردمیان را در طریق وصول بدین اهداف ، آگاهی و هشیاری بسیار لازم است آنان باید مراقب باشند که امر و نهی های خودرا تا حدود زیادی تغییر و کنترل های خودرا عاقلانه کنند و اگر صاحب نظران ، تربیت را از یکدیده "هنر" میدانند بدان جهت است که در آن ظرفی کاریابی اینچنین مطرح است و انجام آن از هر کسی ساخته نیست آنچه ما در این سلسله بحث ها تعقیب خواهیم کرد بررسی گسترده تر ابعاد مسائل فوق و زمینه های مربوط به حدود آزادی در تربیت است بدان امید که مارا دیدی ناگذتر در امر تربیت فرزندان حاصل شود ، و گام مادر طریق پرورش کودکان ، اندیشیده تر گردد . ●

اینکه دادن آزادی به کودکان ضروری است از آن بابت است که در سایه آن مسأله اختیار شکل می گیرد و از سوی دیگر کنترل محدودیت آن هم ضروری است از آن جهت که در سایه آن سلامت و سعادت همه جانبی کودک تأمین می گردد زندگی نوعی داد و ستد است و در این داد و ستد رعایت همه ابعاد و جواب و شئون دو طرف معامله بایسد بشود در عین اینکه فرد آزاد است ، آزادی او نباید امنیت و اختیار دیگران را بخطر افکند .

بدین بیان که تصویر شد سیر تربیت در جنبه آزادی ، سیری است بین دو قطب آزادی مطلق و محدودیت و انضباط شدید .

بررسی برنامه های تربیتی اسلام نشان می دهد که روش تربیتی اسلام با این نظریه منطبق می باشد یعنی آزادی محدود البته معنی محدودیت آن نیست که نیازهای اصیل جسمی و روانی کودک را نادیده گیریم و یا به او مجال اندیشیدن و تفکر ، تمرين آزادی و آزادگی ندهیم هدف این نیست که در سایه این محدودیت تعاملات فطري و غرائز اورا نادیده بگیریم و یا آن را سرکوب کنیم بلکه غرض آنست که به طفل آزادی مطلوب دهیم آن آزادی که بر اساس

لائحة

محسوب می‌گردد زیرا حفظ اسرار دیگران
حکایت از یک نیروی فوق العاده روحی و
ایمان قوی باطنی میکند که سرای را به
عنوان امانت بهوی سپرده‌اند و کاملاً
حفظ می‌کند.

اسلام موضوع را از دو فردا در
خفا از نظر دور نداشته و رنگ انسانی
به آنها داده است و از روابط غیر صحیح
را نهی و روابط درست و معقول را مورد
تایید قرار داده است تا آنجا که آنچه
را که در مجالس بین فرد یا افراد رد
و بدل می شود داخل درامانت قلمداد
کرده است یعنی هم چنانکه برای هر فرد
واجب است مالی را که بطور امامت
بدست وی سپرده آند در حفظ و حراست
آن کوشش کند و آنرا سالم به صاحبیش
رد نماید و هم چنین لازمت مطالعی که
بعنوان راز در مجلسی گفته می شود و

یکی از اصول برادری و اخوت در اسلام رازداری است یعنی اگر برادر مسلمانی را پیش کسی نقل کرد و امانت سپرد او باید از افشای آن پیش دیگران خودداری نماید. حتی اگر در مردم این راز از او سوال کردند می‌تواند آنرا انکار کند و بهر طریقی که صلاح می‌داند از افشای آن خودداری نماید.^۱ از اینرو گفته‌اند انسان می‌تواند اسرار درونی خویش را پنهان سازد و این عمل، کذب محسوب نمی‌شود و عین این عمل در مورد دیگران نیز صدق می‌کند و ناگفته بیداالت که این امر مقتضای برادری و انسانیت است که اسباب اهانت و ایذاء شخص دیگر را فراهم نیاورد و این کار نه تنها دو روئی و نفاق نیست و یک چنین شخص در عمل خود ریاکار نمی‌باشد بلکه شخصی مسئول و متعهد

علی (ع) در کلمات قصار خود چنین می فرماید فاش کردن رازی که بتو سپرده شده است خیانت و (بکنوع) مکر و حیله است^۵ و در برخی از روایات از (افشای سر) "غوره" تعبیر آورده شده است.

از این رو لازم است انسان اسرار دیگری را در سینه‌ی خود دفن کند چنانکه از برخی از ادباء پرسیدند چگونه راز دیگری را حفظ می‌کنی؟ گفت "آن‌قبره"^۶ یعنی اسرار را در اعماق روح دفن می‌کنم و آنها را فاش نمی‌سازم سینه‌های احرار محل دفن و مخفی داشتن رازها است^۷

اصولاً رازداری با عقل رابطه مستقیم دارد باین ترتیب راز داری یکی از علائم عقل سالم می‌باشد و هرچه عقل سالمتر باشد رازداری شخص زیادتر است. از این رو از علی (ع) چنین نقل کردند. دل شخص احمق در زبان او است یعنی او قدرت ندارد که آنچه در دل او است نگاهداری کند و آنها به فوریت بدون اینکه خودش متوجه آن باشد آشکار می‌سازد.^۸ چنانکه زبان شخص عاقل (زن و مرد) در قلب او است یعنی بدون تفکر و تأمل، زبان به سخن نمی‌گشاید و بفوریت آنچه را که در دل او است آشکار نمی‌سازد.

صورت امانت بخود می‌گیرد هر فردی در حفظ آن بایستی بکوشد.

رسول اکرم (ص) فرمود اگر شخصی سخنی را پیش شخص دیگری گفت و او به آن متوجه شد پس آن سخن نزدا و امانت است.^۹

و نیز آنحضرت می‌فرماید کسیکه بادیگری هم نشینی کند، آنچه در مجلس می‌گذرد امانتی است نزد آنان و برای مون جایز نیست عیوب برادر دینی خودرا نقل کند (وراز اورا آشکار سازد)^{۱۰}

چنانکه ملاحظه می‌کنید اسلام حتی در گفتگوهای خصوصی و رازهای درونی مسلمانها تنها برای اصلاح و ایجاد هم‌بستگی در جامعه مداخله می‌کند و با ایجاد مسئولیتی سنگین برای هر یک از افراد، گامهای مشتبی در تحکیم روابط اجتماعی جامعه مسلمانان و بهبود آن بر میدارد. و از این‌رو افشاگری را راز‌اخیانت محسوب میدارد. پیامبرگرامی اسلام (ص) به ابوذر غفاری صریحاً می‌فرماید اباذر سخنانی که در مجلس گفته‌می‌شود امانت بوده و افشاگری آنچه در مجلس می‌گذرد خیانت است از آن بپرهیز^{۱۱}

تذکر این نکته لازم است که این دستور، یک دستور انسانی است از اینجهت، خوب و بد بودن افراد در این قسمت موثر نیست.

منشاء روانی افشاری سر

دوستی و برادری می‌گردد و اثر آن به صورت افشاری اسرار دیگران ظاهر می‌شود.
از آنجه گفتیم معلوم می‌گردد
که فاش نمودن سر بطور کلی خیانت است خواه صاحب راز آنرا نزد آنسخن با مامانت سیرده باشد یا همینطور از آن با خبر گردد و بهر حال افشاری سر دیگران گاهی بصورت سخن‌چینی انجام می‌گیرد و گاهی به صورت عیبیت و در همین حال یکی از گناهان کبیره محسوب می‌شود و روایات معتبری آنرا نمی‌گردد است.

در فاش ساختن راز دیگران ، عوامل متعددی ممکن است دخالت داشته باشد از جمله عوامل زیراست
۱- دشمنی و کینه باطنی که نسبت به فرد در قلب خود احساس می‌کند .
۲- تصور نفع مالی در افشاری سر .

۳- خبائث درونی و پستی باطنی داعی قوی برای قطع پیوند

- ۱- امام با فروع) فرمود: مَاكَلَ مَايُلَمْ يُقَالُ وَلَاكَلَ مَايُقَالُ حَانَ وَقْتُهُ وَ لَاكَلَ مَاحَانَ وَقْتُهُ حَضَرَ أَهْلَهُ " یعنی برانسان واجب نیست که هرچه را که می‌داند بگوید و هرگفته‌ای وقت گفتن آن رسیده است و نه هرگفته‌ای که وقت گفتیش فرارسیده است، هر کسی اهلیت شنیدن آنرا دارد (سفینه‌للبحار ج ۴۹۱/۱)
- ۲- اذَا حَدَثَ الرَّحْلُ مِمَّ اتَّقَتَ فِيهَا مَانَةً سَحَارُ ج ۱/۷۵
- ۳- الْمَجَالِسُ يَالَّامَانَةِ وَلَا يَحْلِلُ لِرَوْمَنِ أَنْ يَقُولَ عَنْ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ فَبِحَا) بخار
- ۴- جَابَ قَدِيمٍ الْمَجَالِسُ يَالَّامَانَةِ وَإِنْشَاءُكَ سَرَّ أَخِيكَ حَيَاةً فَاحْسِبْ ذَلِكَ (بخار ج ۷۷/۷۹)
- ۵- إِذَا عَاهَهُ سَرَّا وَدَعْتَهُ عَذْرًا) سحر ج ۱۵/۱۲۵ جاب قدیم باب تتبع عیوب . .
- ۶- صُدُورُ الْأَخْرَارِ قُبُورُ الْأَسْرَارِ
- ۷- قَلْبُ الْأَحْمَقِ فِي فِيهِ وَ لَسَانُ الْعَاقِلِ فِي قَلْبِهِ .

بقیه : نقش زمامداران فا - - -

شاه عباس ثانی نیز در شرابخواری افراد می‌کرد و سلطان حسین نیز آدمی سی حال بوده ، و اما عیاشی و فساد دربار فتحعلی شاه و ناصر دین شاه و دیگران به قدری روش است که لازم به تذکر نمی‌باشد علیهذا این سی کفایتیها و ندام کاریها و عیاشیها و ستمگریهای زمامداران کشورهای اسلامی و رهبریهای علط‌آنان بود که موجب گردید جهان اسلام کم کم رو به ضعف نهد و بعد از جنگ جهانی اول و دوم چنان تحزیه گردد که به این زودیها نتوانند روی یای خود بایستد و مجد و عظمت گذشته را بازیابد .

این بار سخن از بانوی مجاهد و با اینمانی است که گورانهای کوبنده و طوفانهای ویرانگر حوادث و رخدادهای تلخ ناگهانی، هیچ یک نتوانستند در این استوارتر از کوه این بانوی با تقوا، رخنه کند و آرا متریزل سازند.

و جالب آنکه این بانو، نه تنها در خانواده، مومن و با شرافت و نوری بود که از ظلمتکده، دودمان شنگین اموی و خانه ابوسفیان، سرد DAR شوک و بت پرسنی، تابیده بود.

راستی چه شکفت آور و حیرت زاست که از کناره‌های دوزخ و شراره های جهنم، کلی بروید، سالم و باطرافت، با صفا و پیراسته از آلدگی با از دل تاریکی‌ها و ظلمت‌های اهریمنی، روشنائی خیره کننده‌ای رخ نماید و جهانی را روشن سازد و برای نسل‌ها و انسانها در طول قرون و اعصار، الگو و سرمشق و راهگشا و راهنمای باشد چه جالب فرموده است

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ أَهْمَنَا يَعْرُجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ .. ۱

خداوند ولی و سربرست مومنان است که آنانرا از تاریکی‌ها به سوی نور می‌برد و از ظلمت، نور، و از مردہ، زنده و حیات جاویدانسی می‌آفیند. ۲

این بانوی خودساخته، از زبان نمونه است که در شرایط بسیار دشوار و طاقت فرسای "مکه" که فشار و اختناق و شکجه، غیر قابل تحمل شده بود، بدستور پیامبر (ص) با گروهی دیگر از پاکیزان مجاهد ترک وطن کرده و به اتفاق همسرش، به "حشه" مهاجرت نموده است.

علی اکبر حسنی

حبشه یک کشور مسیحی بود و مردمان آنجا آزادانه مراسم مذهبی خویش را انجام می‌دادند.

زرق و برق دربار مسیحی آنروز، از یکطرف و کشش محبیط و تبلیغات مسیحیان از طرف دیگر، فشار و محرومیت مسلمانان نیز از دیگر سو، همه و همه می‌توانست عامل مهم برای تزلزل عقیده و گرایش به سوی مسیحیت باشد.

ولی افراد مهاجر اعم از زن و مرد، پیر و جوان، بی‌دی نیوتن که به این بادها بلژیکند. و آنانکه در راه عقیده و ایمان خود حتی حاضر بهترک وطن و بریدن همه‌^۱ علائق مادی و هستی خویش شده‌اند، در مقابل اینگونه زرق و برق و لدائذ رود گدر و فشاره‌اهم استوار می‌مانند.

ولی باید اعتراف کرد که توان و استقامت بشر محدود است، هرچه ایمان قویتر، استقامت بیشتر و بر عکس اگر ایمان ریشه‌دار نباشد و یا ضعیف باشد خیلی زودتر می‌تواند آسیب پذیر گردد.

در میان گروه مهاجران تنها "عبدالله بن جحش" با اینکه پسر عمهٔ پیامبر بود توانست خویشن را از جذبه محبیط و تبلیغات فریبند^۲ مسیحیان برها باند. نکتهٔ قابل دقت و توجه آنکه زنان معمولاً تحت تاثیر شخصیت مردان و همسران خویش هستند و استقلال فکری و اعتقادی خود را از دست میدهند. ولی برخی از زنان، مردآفرینند و هرگز تحت تاثیر افکار غلط و رفتار نادرست شوهران خویش واقع نمی‌شوند و به ایمان و عقیدهٔ خویش وفادار می‌مانند.

"ام حبیبه" یکی از آنهاست و نه تنها تحت تاثیر افکار همسرش فرار نگرفت بلکه رسمًا با او به مبارزه پرداخت.

می‌گویند او شی در خواب دید که شوهرش به قیافه رشت و نایسنده در آمد و است... پس از بیداری حدس زد که شوهرش تغییر روش و عقیده داده است. چون رشتی صورت او حکایت ارزشی سیرت دارد "رنگ رخساره خبر مدهد از سر درون" اتفاقاً چنین بود فرداصبح "عبدالله" به همسرش گفت من پس از مطالعه و فکر زیاد مسیحیت را جالب دیدم تو نیز با من همگام شو... .

ام حبیبه گفت: عبد الله تو گمراه شده‌ای و خیری نخواهی دید، من دیشب درباره‌ات چنین خوابی دیده‌ام. بهتر است توبه کنی و سختی را پس بگیری.

ولی عبیدالله بی تجربه که فریب تلیفات مسیحیت را خورده بود خیلی زود به عیاشی و آلودگی گرایش یافت و آنقدر در شرابخواری افراط کرد که از پادرآمدو.. اکنون روحیه و مشکلات زنی را مجسم کنید که در خانواده، مرغه و درنازو نعمت و در محیط اشرافی و ریاست قبیله، بزرگ شده است و از همه آنها بریده و به پدر و مادر اعتماد ندارد و بخاطر ایمان، همه آنان را که مشرک و بتیرست بودند ترک کرده است و تنها امیدش همسرش بود که در کنار او و در پناه ایمان و عقیده، با همه مرارت و تلح کامیها و مشکلات دلخوش بود، و اکنون اورا بصورت نفرتباری نیز از دست داده است.. فشار فامیل و پدر و مادر با نفوذ و مقندر، از یکطرف، گرفتاری و سختی و تنها ای او، از طرف دیگر، زمینه بازگشت و تغییر عقیده را برایش مساعد می کرد. لیکن او همه را بهمچ می شمارد و تنها با نیروی ایمان و عقیده بخدا و پیامبر، با همه آنها به ستیزه و نبرد می پردازد.

ولی از آنجاییکه خداوند، مجاهدان راستین را دوست دارد و آنان را که در این راه گام می سپارند، مورد حمایت و لطف و راهنمایی خوبیش قرار میدهد، "وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لِتَهْدِيَنَّهُمْ سُبْلًا .."، اورا نیز از ساد تبرد و در پناه خود قرار داد. مدتها گذشت... می گوید شی درخواب دیدم که کسی به من "ام المؤمنین" می گفت... خواهم را چنین تعبیر کردم که با پیامبر خدا ازدواج خواهم کرد.

جنده روزی گذشت، امیر اطورو حبشه "نجاشی" قاصدی به نزد "ام حبیبه" فرستاد و گفت پیامبر اسلام (ص) قاصدی بسوی من فرستاده است و امر کرده است که ترا بهمسری آنحضرت انتخاب کم، تصمیم خود را بگیر و در صورت تمایل کسی را وکیل کن، تا مراسم ازدواج انجام پذیرد. او "خالد بن سعید" را وکیل کرد و آنگاه ام حبیبه زر و زیور خود را بشکرانه این بشارت به قاصد نجاشی که کمیزی بود بنام "ابرهه" بخشید.^۳

شب همانروز، نجاشی "جعفر بن ابیطالب" رئیس مهاجران و دیگر مسلمانان را در محلس شکوهمندی دعوت کرد و مطالبی پیرامون عظمت و شخصیت پیامبر اسلام سیان داشت و مراسم ازدواج را انجام داد...

ازدواج پیامبر گرامی تنها بخاطر آن بود که این زن، خود را تنها و بی پناه احساس نکد و بداند که اگر یکفرید فداکار، روزی نکه گاه خود را از دست داد، حامی و پشتیبانی مانند پیامبر دارد. این خود درس مهم و مایه دلگرمی عموم مسلمانان می شد.^۴

آری جواهرات و هدایای زیادی که از طرف نجاشی و اطراف ایانش و زنان دربارش به اورسیده بود، همه را به آن کنیز و قاصد و بشارت دهنده بخشد ولی او نپذیرفت و گفت من هدایایی از طرف "نجاشی" دریافت می‌کنم و دستور دارم، چیزی را از تو نپذیرم. و بدان که من نیز مسلمان شده‌ام، وقتیکه خدمت رسول گرامی اسلام رسیدی سلام و درود فراوان مرایه او برسان.

مدتها گذشت تا مسلمانان به پیروزیهای چشمگیر رسیدند و مدینه پایگاه مهم اسلام شد.

او در سال هفتم هجرت بمدینه آمد و هدایای زیادی نیز با خود داشت و جریان مهاجرت و سپس جریان مجلس عقد خویش را به پیامبر (ص) گفت و سلام آن کنیز را هم به آنحضرت رسانید و پیامبر فرمود سلام و رحمت و برکات خداوند بر آن کنیز گرامی و مسلمان باد...^۵

قهرمان داستان ما "رمله" مشهور به "ام حبیبه" است او دختر ابوسفیان و خواهر معاویه و مادرش هند جگرخواره می‌باشد ولی شهامت و ایمان و فداکاریش چنان بود که لحظه‌ای سستی و تزلزل بخود راه نمی‌داد.

ابوسفیان در سال هشتم هجرت برای تحکیم مبانی صلح پیامبر با مشرکان مکه "که در اثر کارشکنی مشرکان متزلزل شده بود" به مدینه رفت و وارد خانه دخترش شد. و خواست بر روی تنها فرش هاده خانه، نشیند "ام حبیبه" فرش را جمع کرد و از نشستن او مانع شد.

ابوسفیان تعجب کرد و پرسید مرا قابل نشستن روی این فرش ندیدی یا فرش را لائق من ندانستی؟

گفت ترا لائق و قابل ندانستم. زیرا که این فرش مخصوص پیامبر است و آنحضرت بر آن می‌نشیند و تو مشرك و بتپرست و نجس هستی ابوسفیان خشمگین شد و گفت دخترم والله قد اصابک بعدی شر" شر بزرگی بعداز من دامنگیرت شده است^۶

راستی با توجه به سوابق شوم او و ضریبه‌هاییکه آنان بر پیکر اسلام در لباس شرک و حتی پس از اسلام آوردن، زده‌اند، نباید گفت که او گلی بود که در جهنم شرک و شarat بنی‌امیه روئیده؟^۷
بقیه در صفحه ۴۶

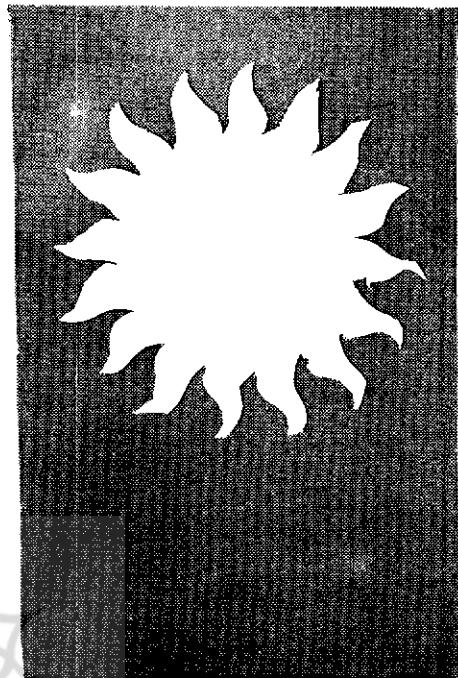
دکتر منصور اشرفی

عضو کالج بین‌المللی جراحان

اشعه‌جان‌بخش آفتاب ممکن است گاهی زیان‌آور نیز باشد. یکی از این زیان‌ها ایجاد سرطان‌های پوستی است. بنابراین از چنین منبع فیاض حیات، باید باکمال احتیاط استفاده نمود. سرطان پوست یکی از شایع ترین انواع سرطان‌ها است.

خوشبختانه از آنجا که زود‌شناخته می‌شود اگر موقع اقدام بمعالجه شود، بخوبی درمان پذیراست. این نوع سرطان را گاهی بیماری کشاورزان و دریا نوردان دانسته‌اند. زیرا بدن این طبقه از مردم بیش از سایرین در معرض تابش مستقیم آفتاب است.

این بیماری در مردان بیش از زنان شایع است زیرا آقایان بیش از بانوان بیرون از خانه و در مزارع وغیره مشغول هستند. امروزه این بیماری در بین کسانیکه زیادتر حمام آفتاب می‌گیرند نیز دیده می‌شود. البته اگر حمام آفتاب مدت طولانی نباشد، و گاه‌گاهی انجام بگیرد ضرری به بدن نخواهد رسانید. مگر اینکه آفتاب زدگی و سوختگی ایجاد نماید.

نور خورشید

فواید و مضرات آن

نور خورشید چگونه معکن است برای بدن
زیان‌آور باشد؟

اما انسان اگر مدام با بدن

چه باید کرد تا اشعه آفتاب خطرناک نباشد؟

دو ماده هست که بر ضد "اکسید کننده‌ها" عمل می‌کنند یکی ویتامین (C) و دیگری ویتامین (E) که در جلوگیری از سرطان جلدی که در اثر تحریک آفتاب ایجاد می‌شود موثر هستند. به‌کمک این دو ویتامین از اکسیداسیون خطرناک جلوگیری می‌شود. دانشمندان محقق دانشگاه هوستان ایالت تکزاس در آمریکا ضمن مطالعه در مکانیسم ایجاد سرطان پوست بوسیله اشعه آفتاب به کشها و واکنش‌های بسیار جالبی دست یافته‌اند بدین طریق پس از آنکه جلد انسان یا حیوان در معرض تابش اشعهٔ ماوراء‌بنفسن قرار گرفت کلسترول در پوست اکسیده می‌شود و بعضی مواد دیگر تولید می‌کند یکی از این محصولات ماده‌ای استیلام (کلسترول آلفاکسید) که یک مادهٔ شیمیائی سرطان‌زای شناخته شده است. از آنجاییکه ویتامین‌های (C) و (E) از اکسیداسیون چربی می‌کاهند لذا دانشمندان نامیرده برای جلوگیری از اکسیداسیون مقداری از این ویتامین‌ها را به مواد غذایی اضافه کردند و مشاهده نمودند که ماده سرطان رای اکسید کلسترول در پوست کاهش یافت در مرحلهٔ اول برای آزمایش، ویتامین‌هارا از راه خوراکی دادند و برای

عربیان در جلو خورشید قرار بگیرد شانس ابتلا به سرطان پوست در روی بیشتر خواهد شد. بویژه اگر دارای رنگ سور بوده و چشم ان آبی داشته باشد زیرا این قبیل اشخاص استعداد بیشتری به سرطان پوست دارند تا دیگران. بر عکس کسانی که رنگ تیره و برنزه دارند و یا اینکه در مقابل آفتاب زودتر برنزه می‌شوند در پوست بدنشان بمقدار زیاد باخته های رنگی دارند. که سیری برای تفویض اشعهٔ ماوراء بنفسن می‌باشند. و پوست را از آزردگی و ابتلا سرطان محافظت می‌کنند. البته چنین افراد نیز مدت طولانی و روزهای متوالی اگر پوست بدن خود را در برابر آفتاب قرار دهند برای آنان نیز خطر وجود دارد.

یکی دیگر از خطرات نورآفتاب اگر مستقیماً بچشم بتابد ضرری است که به نه چشم وارد می‌شود. دیده شده است که کسانی که در موقع آفتاب گرفتگی مستفیماً به آفتاب نظاره کرده‌اند سور چشم‌شان را از دست داده‌اند و این عارضه بیشتر در کودکان دیده می‌شود که بدون توجه به عواقب وخیم در موقع آفتاب گرفتگی به خورشید نگاه می‌کنند.

کسانیکه علاقه دارند در مقابل

آفتاب خودرا به تقلید از مد روز برنzech کنند باید بدانند این برنzech کردن غیراز تولید سلطان پوست ممکن است خطرات دیگری نیز داشته باشد و آنهم چیز و چروک زودرس پوست صورت است حتی اگر بمقدار کافی ویتامین (C) و (E) مصرف شود باز هم نمی‌تواند جلو مضرات تابش بیش از اندازه نور خورشید را بگیرد. بنابراین باید هوس برنzech شدن آنهم برنzech شدن تنه بدن را داشته باشیم.

قسمت‌هایی از بدن اگر مدت زیاد در تابش مستقیم آفتاب قرار گیرند بدتریج کلفت و خشن می‌شوند.

در بعضی از کشاورزان که دائم در معرض تابش آفتاب هستند اگر نیم تنہ‌لخت‌شان را نگاه کنیم بخوبی می‌توانیم تفاوت پوست ضخیم و چروک خورده گردن را بایوست شانه‌ها که بسیار صاف و زیبا است بخوبی ببینیم و آشکار است که این تفاوت دوپوست نزدیک بهم فقط بعلت تابش متدامی نور خورشید به‌گردن و صورت است.

چطور پوست در مقابل نور خورشید تیره می‌شود؟

از لحاظ فیزیولوژیکی عمل نور خورشید در برنzech کردن پوست بدن بدین طریق است که الیاف الاستیک پوست گرم می‌شود و شکل آنها بهم می‌خورد. رنگ

اینکار به گروهی از موش‌ها جیره معمولی دادند و به گروه دیگر نیز همان جیره را دادند منتهی ویتامین (C) و (E) و مواد ضد اکسیدکننده دیگری افزودند و در فواصل هر دوهفته موش‌هارا کشته و پوست آنها را مدت ۵۰ دقیقه در معرض تابش نور ماوراء بنفس قرار دادند بطوریکه اثر آن برابر با چندین ساعت اثر نور خورشید بود.

درنتیجه، این آزمایش دریافتند آنهایی که در جیره غذائی شان مواد اضافی بود بعد از دوهفته ۶۴ درصد بیشتر مواد ضد اکسیدکننده داشتند تا حیوانات دیگر البته این نسبت بعد از این مدت کمتر شد ولی به‌حال در عرض ۲۴ هفته کمتر از ۱۸ درصد بود.

در ضمن این تجربه باز هم پی بردن باینکه هرچه مواد اکسید کننده بیشتر باشد مقدار کلسترول آلفا اکسید کمتر می‌شود پس بنابراین ویتامین‌های (C) و (E) از اکسیداسیون مواد خطرناک جلوگیری می‌کنند ولی اگر باز هم مدت طولانی انسان در مقابل اشعه ماوراء بنفس قرار بگیرد از قدرت پیش گیری این مواد نیز کاسته می‌شود ولی به‌حال بمقدار زیاد از تولید این بیماری می‌کاهند.

برنzech کردن پوست در مقابل آفتاب تاچه حد مجاز است؟

تاخته دودی از اثرات زیان بخش انوار ماوراء
بنفس آفتاب میگاهند.

برخی از این محصول‌ها و روغن‌ها
اشعه آفتاب را منعکس نموده و از نفوذ
آن به پوست جلوگیری می‌کنند و برخی
دیگر نور را قبل از رسیدن به پوست در
خود جذب می‌کنند. و بعضی دیگر
هستند که فقط آن قسمت از اشعه را عبور
میدهند که پوست را سیاه و برنzech بکند.
و از نفوذ بقیه نور جلوگیری می‌کند.
ویتامین (A) اگر 25000 واحد
بین المللی ویتامین (A) توأم با 125 میلی‌گرم
گرم کربنات کالسیوم خورده شود بسیار
مفید است.

اثر تقویت کننده برخی از مواد

برخی از مواد داروئی انسان را
در برابر آفتاب بطور غیر عادی حساس
می‌کنند. فی الجمله (آنچه هیستامی‌تیک‌ها)
آرام بخش‌ها، خواب‌آورها، آنتی‌بیوتیک‌ها،
مدرها و داروهای ضد بیماری فنند.
بنابراین اگر کسی از این داروها مصرف
کرده باشد بہتر است از حمام آفتاب
بپرهیزد. برخی از صابون‌های میکروب
کش و بعضی از مواد آرایشی و حتی
بعضی از کرمهای که برای جلوگیری از
آفتاب زدگی مصرف می‌شوند بدن را برای
نور آفتاب حساس می‌کنند.

ملانین که در قسمت‌های عمیق پوست
قرار دارد شروع به مهاجرت بسمت سطح
خارجی پوست می‌کند. اگر بطور مکرر و
طولانی پوست در معرض تابش آفتاب
قرار گیرد ترکیب مواد شیمیائی یا خته‌های
پوست در پوسته خارجی بهم میخورد و
تفییرات غیر قابل برگشت ایجاد می‌شود
بویژه الیاف الاستیکی پوست.

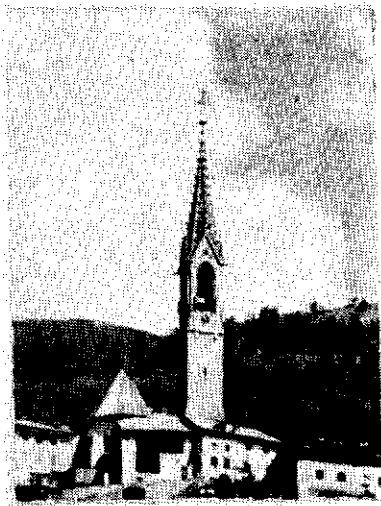
مقدار این الیاف بتدريج زيادي تر
شده و در نتيجه پوسته کلفت و چروک
دار و خشک می‌شود. خطر تابش آفتاب
بيشتر بين ساعت ۱۰ صبح و ۲ بعد از
ظهر است که اشعه ماوراء بنفس خورشيد
به حدакثر شدت و قدرت خود ميرسد.
در ساحل دريا و يا عرضه كشتي

اثر آفتاب دوچندان است زيرا اشعه از
آب و يا شن دوباره منعکس می‌شود و به
بدن ميتايد درصورتیکه چمن و سبزی فقط
در حدود $\frac{1}{7}$ شن، نور آفتاب را
منعکس می‌کند. بنابراین گذراندن
تعطيلات تابستان در باغ و چمن توأم با
چند روز کثار در يارفتن بهترین نوع استراحت
خواهد بود.

اثر بعضی محلول‌ها در جلوگیری از سوختگی بوسيله آفتاب

روغن‌ها و محلول‌ها يا (لوسيون)
هائیکه برای جلوگیری از سوختگی آفتاب
بکار ميروند بعضی بی اثر هستند. و برخی

کلیسا و همکیشکشی

در این مقاله می بینید که مدعاو محبت چگونه با خاطر جاهطلبی و تحکیم موقعیت خود حتی به همکیشان خود رحم نکردند.

اربیل کلیسا برخلاف تعالیم کتابهای مسیحیت، که "آنها را به محبت به یکدیگر و عدم مقاومت حتی در برابر دشمن فرمان می دهد" از کشتار بی‌رحمانه انسانهای بیگانه بلکه همکیشان مسیحی خویش نیز ابا نکردند پدران روحانی که اینک با شعار محبت و ماسک نوع دوستی می خواهند پرده بر جنایات شرم آور تاریخی خود بکشند، دستشان نا مرفق در خون انسانها حتی مسیحیان همکیشان رنگین است. گرچه در آینده خواهیم دید که هنوز هم رهبران کلیسا در آدمکشی و همکاری با سازمانهای جنائی جهان و مقدمه بودنشان برای خونریزی های استعمارگران بین المللی چه نقش مهمی را بازی می کنند؟ لیکن پیش از آن ضروری است نظر خواننده را (درنگاهی کوتاه) به برادرکشی های زمامداران کلیسا جلب کنیم.

قتل عام مسیحیان در "آلپی"

در قرن دوازدهم در "آلپی"^۱ یعنی در جنوب فرانسه یک فرقه مسیحی بوجود مکتب اسلام

آمد که کتاب مقدس را به شیوه‌ای روش و خاص خود تفسیر میکردند و نمی خواستند زیر
بار تحمیلها و توجیهات انجیلی پاپ بروند.

تحلیل‌های تاریخی نشان می‌دهد که انگیزهٔ خشم پاپ و کلیسا بر ضد مردم
آلبی (که خواهیم دید) اختلافات مذهبی و عقیدتی نبود، بلکه آنها مصمم بودند با
انکاء به انجیل، سرط طبقاتی را علیه تروت پرستان کلیسائی آغاز کنند.

کشاورزان و توده‌های ستم کشیده "آلبی" با شعار مذهب به مبارزه با پدران
روحانی برخاستند. زیرا تصرف غاصبانه، ارضی کلیسا و بطور کلی سلطه مطلق روحانیت
مسيحیت از ساکنان آن سلب آزادی کرده و موجب آزار و مراحت صنعتگران و بازارگانان
آزاد این منطقه شده بود... لیکن یوغ کلیسای کاتولیک برگرده؛ توده‌های کشاورز خردی‌با
و پیشه‌ور ضعیف، بیشتر سنگینی می‌کرد.

و همین امر باعث شد که مردم آلبی بر ضد ستمگران کلیسائی طفیان کنند و
تفاضای الغای مالکیت ارضی تجاوز کارانه، کلیسا و بازگشت آن را به دوران "انجیلی"
بنمایند. یعنی دورانی که کلیسا هیچگونه قدرت و نفوذ دنیوی نداشت و روحانیت
مسيحیت در حالی که با فقر و فاقه سر می‌برد فقط به تبلیغ احکام انجیل اشتغال داشت.
بیگمان چنین درخواستی با مذاق کلیسای طمع کار و کینه‌توز کاتولیک خوش
نمی‌آمد، بدینجهت تصمیم گرفت به "وظیفه شرعی خود یعنی نابودی مردم آلبی که
بنظرش مرتد و کافر شده بودند" اقدام کند.

در سال (۱۲۰۸) پاپ "ایتوسان" سوم قوای برای گوشمالی مردم آلبی اعزام
داشت. لشکر عظیمی که او برای این منظور تجهیز کرده بود بسوی میدان جنگ شاخت.
این جنگ بیست سال تمام طول کشید و منطقه آباد و حاصلخیز آلبی را پس از هزاران
کشته به صورت ویرانه‌ای مبدل ساخت.

لشکریان پاپ، قساوت غیر قابل وصفی از خود نشان دادند مثلاً وقتی نماینده
او موسوم به "آنو" که سرداری لشکر را بر عهده داشت شهر "بتریه" را گرفت، فرمان
داد که ساکنان شهر را ناخوشین نفر قتل عام کنند، و جون از او پرسیدند که آیا
کودکان و حتی مخالفان با جیمه به باصطلاح "الحاد" را هم بکشد او حواب داد. آری
"همه را بکشید خدا بندگان خوب خود را باز خواهد شناخت."

این همه جنایات که پدران روحانی و مدعيان دروغین محبت مرتكب شدند
به بهانه دفاع از احکام انجیل بود که پیروان خود را به رحم، شفقت، اطاعت و تو اعراض
دعوت می‌کند و (چنانکه گفتیم) دستور می‌دهد "اگر کسی به گونه راست تو سیلی زد
گونه چپ را نیز به طرف او بگیر"

کشتار شب سن بارتلمی؟

می‌دانیم که مذهب "بروتستان" (مذهب اعتراض) به رهبری یک مسیحی مخالف سلطه مطلقه پاپ بنام "مارتین لوثر" به وجود آمد. او با بسیاری از آداب و رسوم تحملی پاپ از آن جمله با گناه‌بخشی و نیز در آغاز کارش با استثمار توده‌های مسیحی از جانب کلیسا مخالف بود. وی در طی دورانی نه چندان طولانی، پیروان فراوانی پیدا کرد. اما کاتولیکها به نام انجیل، بروتستانها یعنی پیروان لوتر را گردن می‌زدند، و چه جنایتها و شقاوتهای نبود که درباره آن مرتكب می‌شدند.

هرگز بشریت کشتار وحشیانه‌ای را که در بیست و چهارم اوت سال ۱۵۷۲ میلادی به تحریک کلیسای کاتولیک در پاریس صورت گرفت فراموش نمی‌کند. این واقعه در تاریخ، تحت عنوان "شب سن بارتلمی" ضبط شده‌است.

در آن شب فقط در پاریس بیش از دوهزار تن از بروتستانها مسیحی که باصطلاح کلیسا "مرتد" شده بودند به بهانه دفاع از مذهب کاتولیک به خاک و خون فروغلتیدند. و تعجب در اینجا است که این عمل وحشیانه و رفتار ددمتشانه، به رضایت و دستور پاپ و یا رهبری "شارل نهم" پادشاه فرانسه و مادرش ملکه "کاترین دوم دیسی" صورت گرفت.^۳

رهبر روحانی کاتولیکها، مصمم شد به حزب سیاسی مخالف خود که از فرقهٔ بروتستانها تشکیل می‌شد ضرب شست سختی نشان دهد نقشهٔ کشتار بروتستانها فبلای کشیده شده بود از روز ۲۴ (یعنی روز پیش از "شب سن بارتلمی") قتل عام وحشیانه در پاریس آغاز گردید و فرایدی آن روز به فرمان شاه کشتار همکیشان سیاحی در تمام فرانسه ادامه یافت و بالاخره در طی دوهفته حدود دههزار نفر را طبق دستور پاپ، رهبر کاتولیک‌های جهان سربزیدند.^۴

آدمکشان، به نام انجیل و به بهانه دفاع از انجیل و اجرای اصول و احکام انجیل این جنایات را مرتكب می‌شدند. پاپ از این تظاهر عظیم و "عشق به همنوع" و "احسان" خوشحال شد و فرمان داد تا جهت بزرگداشت چنین توعد و دستی چراغانی کنند و مدارلای افتخار را برای تشویق ماموران آدمکش تهیه نمایند.

او علاوه بر اینها، نماینده‌ای هم به حضور قاتلان اصلی یعنی "پادشاه مسیحی" فرانسه و مادرش فرستاد تا از ایشان به خاطر جنایاتی که مرتكب شده‌اند تشکر کند.

گفتیم لوتر در آغاز انقلاب و تاسیس مذهب بروتستان مانند همه رهبران دیگر

مسیحیت، سنگ محبت و نوع دوستی به سینه می‌کوفت. اما همینکه قدرتی پیدا کرد و گروهی از مسیحیان و به دنبال آن، اشراف زادگان و طبقه "بوروزوا" نیز به خاطر منافع مادی بهوی گرویدند، یکباره روش خودرا در دفاع از حقوق مظلوم و تبلیغ محبت مسیحی تغییر داد و به استثمار انسانها و خونریزی خلق روآورد.

لوتر در ابتداء مدافع سرخست مردم بود و در مقام مبارزه با ستمگریها و خودکامگیهای کلیسا می‌گفت همان‌طور که ما راه‌ننان را با شمشیر و آدمکشان را با طناب دار و "مرتدان" را با آتش کیفر می‌دهیم چرا به این معلمان شوم و خانه خراب کن دینی یعنی پاپها، کاردینالها، اسقفها و به همه آن خیل بدکاره رومی با کلیه سلاحها که در اختیار داریم حمله نبریم و دستهای خودرا در خون ایشان نشوئیم؟ (بین که پیروان مذهب محبت چه فکرهایی در مغز می‌پرورانند؟)

درنتیجه توده‌های زجرکشیده و مسیحیانی که پشتاشان زیر بیگاری کلیسا خم شده بود قیام کردند و می‌رفت که تار و بود فئودالهای کلیسائی و شاهزادگان اروپائی را بریاد دهنند، ناگهان لوتر روش خودرا در حمایت از ضعف و نوع دوستی تغییر داد و در مقام حفظ منافع اشراف و امیر اطوروهای مسیحی برآمد.

لوتر یکبار دیگر تمام تعالیم انگلی را در زمینه محبت، تواضع و عدم مقاومت از یاد برد (چنانکه در آغاز مبارزه، محبت را با فرمان آدمکشی و دست درخون دشمن شستن از یاد نبرده بود) و نعره‌های وحشیانه و جنگ طلبانه برکشید تا مردم را به سرکوبی انقلابیها و قلع و فرع بیرحمانه ایشان تحریک کند.

لوتر فریاد می‌زد که "باید ایشان را سرکوب کرد، خفه نمود و همانگونه که سگان هار را از پا درمی‌آورند ایشان را درسخان و آشکار با خنجر از پا درآورد." بهمین جهت ای اربابان عزیز، من فتوی می‌دهم که پیش بنازید با خنجر بکشید و با طناب خفه کنید اگر شما در این جنگ مقدس از یا در آئید شهید شده‌اید و این نهایت آرزوی شماست.^۵

این است معنی محبت در مذهب مسیحیت که پدران روحانی در تبلیفات جهانی خود از آن دم می‌زنند در حالیکه برای تحکیم موقعیت و جلب منافع بیشتر خویش از هیچ‌گونه خونریزی و بیدادگری دریغ ندارند و تنافض بین گفتار و رفتارشان را آشکارا نشان می‌دهند.

۲— درباره مفهوم انحیلها ص ۱۵۹

۱— ALBI
۳— درباره مفهوم انجیلها ص ۱۶۷ ۴— همان مدرک ۵— همان مدرک ص ۱۷۲

ترجمه دکتر احمدی

۲

از پروفسور ارتور اربوی

نخستین قسمت این ترجمه را در شماره قبل خواندید و اکنون دنباله آن:

شاگردان مکتب نقادی در سطح بالا که با عجایب تمام ناظر کار اساتید خویش بوده و دیده‌اند که آنها چگونه نسبت به احترام سنتی عهده‌بن، نفس و پیرانگری ایفا کرده‌اند، با شور و شعف فراوان، تکلیف همانند آنرا، در سوره قرآن هم به عهده گرفته و خواسته‌اند که از قدر آن بکاهند. اینها کار خودرا از همان دسته‌بندی ناقص سوره‌ها آغاز کرده‌اند و این یک شیوه تحلیلی ناقص کوتاه بیانه‌ای است که از قدیم الایام همچنان رایج بوده است براین مینما، نزول بعضی از سوره‌هارا در مکه پیش از ۶۲۲ - م و نزول بعضی را در مدینه بعد از این تاریخ، دانسته و با ولع تمام در جستجوی نشانه‌های ضعیفی برآمده اند که از لایه‌های غبار و مه زمان نمودار می‌شوند و می‌رسانند که بعضی از آیاتی که در سالهای آخر زندگی محمد (ص) نازل شده در میان آیاتی گنجانیده شده اند که قبل از نازل شده بودند. این پژوهشگران ساده‌نگر خواسته‌اند هر سوره، هر بخش غالباً هر آیه یا مکتب اسلام

حتی نصف آیه از یک سوره را به رویداد خاصی از عصر پیامبر مربوط سازند. اما پژوهشگران فاضل ما، بعداز آنکه پیکر وحی "الله" را قطعه قطعه کردند برسر دست خویش کالبدی یافتد که روح آن از برابر ذهن اشغال شده؛ آنها گریخته بود و بدین ترتیب آنها آماده شده بودند تا برای شرح و تبیین چیزی که از تبیین آن ناتوان بودند، به همان وسیله، کهنه دست یارند ولی بالهای ظریف وحی بلند پرواز، در لای انگشتانی که کورمال کورمال، در جستجو بودند خرد شده و بصورت بودر درآمده بود.

یکی از بارزترین نمونه‌های این مکتب، که روزگاری بر تحقیقات قرآنی در غرب، مستبدانه حکومت می‌راند، همانا دکتر "ریچاردیل" بود که آخرین سالهای پختگ، و نصج علمی خویش را وقف کاری بس نمایان و فوق العاده کرد تا هریک از آیات قرآن را در زمینه تاریخیش قرار دهد (قرآن دوجلدی "بل")

این مرحله‌ای است که قهرمانان "شیوه‌نقدی قرآن در سطح بالا" سرانجام با آن رسیدند و در برابر همین افراد تجزیه و تشریحی یا کالبد شکافی است که من از وحدت سوره و وحدت قرآن دفاع می‌کنم، من بجای اینکه اعضا از هم گسترهای که روی میز تشریح پخش و پلا شده به خواننده حیرت زده تقدیم کنم، از او خواهش می‌کنم این بدن را پیش از آنکه تشریح شده باشد بار دیگر خوب از نظر بگذراند و نیک تصور کند که وقتی خون حیات از سیاهرگهای آن سیرون رفته باشد چه وضعی خواهد داشت من براین عقیده‌ام که کتابی ابدی همچون قرآن را اگر بخواهند تنها با شیوه نقادی بر مبنای زمان نزول آیات بررسی کنند، هرگز درست فهمیده نخواهد شد این انتظاری کاملا نابجااست که بخواهند موضوعات مورد بحث یک سوره را به منظور تهیه یک نظم عقلانی با دقتش ریاضی مرتب سازند منطق وحی منطق اصحاب مدرسه نیست، در پیغام نبوت وقتی پیغامی راستین و حقیقی باشد "قبل" و "بعد" وجود ندارد حقیقت جاودانی در محدوده زمان و مکان نمی‌گنجد، بلکه هر لحظه‌ای خودرا کامل و تام و تمام جلوه‌گر می‌سازد. همین دریافت بود که هنری ووگان آنرا در آن نوشته، معروف خویش این چنین توصیف می‌کند

شب دیگر ازلیت را دیدم،

همچون هاله‌ای بزرگ از نوری صاف و بیکران
کاملا آرام و تابناک

سال هیجدهم - شماره ۷۵

و مدور درزیر آن، زمان در قالب ساعت، روزها، سالها توسط افلاکرانده می‌شد همچون شبی گستردۀ در حرکت بود و عالم با آنچه بدان وابسته است در آن پرتاب شده بود.

توماس تراهن همین حقیقت عالی عرفانی را با بیانی بسیار زیبا و لطیف توصیف کرده است

نه هیچگونه ماده و تفاله‌ای درروح خوبیش احساس کردم و نه هیچکرانه و مرزی، آنچنانکه در یک جام می‌بیشم، ذات و ماهیتم یکسره آمادگی بود، که همه چیز را احساس می‌کرد.

فکر با آن خود جوشۀ عظیمش، دیگر نه بالی داشت که بگستاند و نه چشمی که ببیند و نه دستی که برای لمس باز کند،

و نه زانوئی که بزمین زند، بلکه همچون الوهیت بسیط و مجرد بود در مرکش کره ای است،

که محیط آن نه اینجا، بلکه همه جا است از مرکز خوبیش همچون اشیاء دور برروی اشیاء دیگر تاثیر نمی‌گذارد، بلکه چون بنگرد حاضر است،

موجود است با "موجودی" که آگاه است به هرچه می‌کند...
پیش از این مطلعات فرنجی

با این همه خوب مطمئن بودم که با حد اکثر دوام (و چه دوامی برآج)

روح من می‌توانست به بهترین صورت قدرت خوبیش را آشکار سازد چه تند و خالص بود که تمام نفس من یکجا، درهمه‌جا بود

به هرچه می‌نگریست خود همه یکجا آنجا بود خورشید با ده هزار لزیون^۱ فاصله نزدیک بود دورترین اختز گرچه دوری می‌نمود

اما در مردمک جشم حاضر بود.

همین ادراک کثرت در وحدت و همین گریز آنی روح ابدی ارزندگی در زندان زمان، به فضای بیکران حیات جاوید بود، که عارف مصری، ابن‌فارس را واداشت تا در حمامه بزرگ خویش در باب صعود به‌سوی خدا قصیده بلندپایه‌ای را بسرايد که معروف است..

این درک عرفانی که انبیوه‌ی از گواهان آنرا تایید می‌کند بی‌هیچ‌تر دید کلیدی است برای حل ناهماهنگی اسرار آمیزی که در بلاغت قرآن بجشم می‌خورد تمام حقایق همزمان یکدم، در روح سرشار از وجود محمد حاضر بود، اما هر حقیقتی خرد خرد در بیان الهام او جلوه‌گر شده است خواننده کتاب مقدس مسلمانان باید بکوشد تا به همان مرحله از ادراک جامع و محیط‌نائل گردد. در این صورت نوسانهای ناگهانی موضوع و حال، دیگر آن مشکلاتی را پیش نمی‌آورد که نقادان بلند پرواز را سرگردان ساخته. ناگزیر شوند اقیاوس بلاغت نبوت را با انکشافه تجزیه و تحلیل خنک و بیروح پیمانه کنند اینجا است که هر سوره خود یک واحد جلوه خواهد کرد و همه قرآن وحی واحدی در عالیترین درجه هماهنگی شناخته خواهد شد اگرچه برای دریافت این پیغام و ابلاغ آن، نیمه از حیات یک‌انسان لازم بود، اما خود پیغام سرمدی است هرقدر هم بیان آن در قالب زمان، نا همسنج نماید، بهر حال پیغام واحدی است در سر مدت این راه یعنی راه عرفان صراط مستقیمی است برای پژوهش در قرآن، راهی که — به سرگشتنی و انجار که از امتیازات و لوازم "تفاوت در سطح بالا" است بلکه — به فهمی عمق افزای و اعجاب و سروری پایان ناپذیر می‌انجامد.

۱- گروهی مرکب از سه تا شش هزار نفر سرباز در ارتش باستان
۲- گویا در اینجا منظور واحد مسافت است.

در دنیا چه خبر است؟

نماینده انجمن شهرنیویورک کشته شدن عمیلیون یهودی جعلی است

که این ادعا که شش میلیون یهودی در جنگ دوم جهانی کشته شده‌اند بخشی از یک تبلیغات سی‌ساله است که "از همدستی نزدیک وسائل ارتباط جمعی با سازمانهای یهودی" حکایت می‌کند.
کیهان شماره ۱۰۴۴۸

مانها تان - آسوشیتدپرس - انجمن مانها تان دیروز از یکی از اعضای "اداره روابط انسانی" این شهر خواست ناستعفا کند، زیرا او گفته بوده که کشته شدن شش میلیون یهودی بدست نازیها "خبری جعلی" است.

مکتب اسلام
مطالعه خبر فوق برای آگاهی از سیرگ‌های بنی اسرائیلی، ضروری است...
که چگونه می‌توانند به بهانه کشته شدن گروهی یهودی در جنگ جهانی دوم به دست مسیحیان آلمانی، اکون انتقام آنرا از مسلمانان فلسطین بگیرند و همچنان در اراضی اشغال شده - و اخیرا در جنوب لبنان - به ضد انسانی ترین جنایات تروریستی ادامه میدهند و چگونه ارقام تلفات خود را - برای مظلوم نشان دادن خویش - بزرگ جلوه می‌دهند تا

حرالددومیتروویچ که چنین ادعائی را کرده دیروز اعلام داشت که استعفا نمی‌کند و قبل از مایل است با وکیل خود در این باره مشورت کند.

دومیتروویچ در نامه‌ای که برای یک ایستگاه تلویزیونی بدنیال پخش فیلمی درباره جنگ دوم جهانی فرستاده بود، نوشته بود که اردوگاههای کار ۴ جباری نازیها در زمان جنگ دوم در حقیقت فقط "اردوی کار" بود و فقط ۹۰۰ هزار یهودی در جریان جنگ دوم کشته شدند.
دومیتروویچ در نامه خود نوشت

می‌سازد و به طوری که اخیراً حتی حمایت مردم امریکا را به مقدار قابل ملاحظه‌ای از دست داده‌اند.

از طریق این تبلیغات دروغین ترجم و حمایت مردم جهان را برانگیزید، ولی به عقیده‌ما اعمال بیرحمانه آنها روز به روز مردم جهان را از آنها دورتر

● هر دقیقه یک میلیون دلار خرج اسلحه می‌شود

منابع و چه از لحاظ استعدادها صورت میگیرد تاکید می‌کند و خاطرنشان می‌سازد که تقریباً نیمی از محققان جهان برای تحقیق در زمینه‌های نظامی استخدام شده‌اند این امر موجب کمبود محقق و پژوهشگر در زمینه‌های غیرنظامی شده‌است. از این سالنامه که حاوی ارقام، نقشه‌ها و نمودارهای زیادی است این نتیجه گرفته می‌شود که امکان یک‌درگیری هسته‌ای بجای اینکه رو بکاهش گذاشته باشد افزایش یافته است دکتر بارنابی برای این موضوع ۳ دلیل ذکر می‌کند.

۱- تکامل و پیچیدگی فراینده سلاحهای هسته‌ای، عقیده‌وی هر قدر بر دقت و پیچیدگی این سلاحها افزوده شود خطر آنها افزایش خواهد یافت زیرا کمتر قابل کنترل خواهد بود.

۲- گسترش سلاحهای هسته‌ای، امکان اینکه تعداد بیشتری از کشورها به سلاح اتمی دست یابند افزایش پیدا کرد. ۳- افزایش خود او خاطرنشان سار، سلاح انسانی و کشورهای فاقد

"انجمن بین المللی تحقیقات درباره صلح" مقیم استکلهلم در سالنامه ۱۹۷۸ خود که اخیراً منتشر شد نوشته است که کل هزینه‌های نظامی جهانی بالغ بر حدود یک میلیون دلار در دقیقه (۴۰۵ میلیارد درسال) می‌شود این سازمان مستقل که در جمع آوری اطلاعات درباره تسلیحات و خلع سلاح تخصص دارد از سال ۱۹۶۸ هرسال سالنامه کاملی منتشر می‌سازد که عنوان مرجعی درباره تسلیحات مورد استفاده قرار می‌گیرد. مثلاً در سالنامه ۱۹۷۸ گفته شده است که تجارت بین المللی اسلحه به مقصد جهان سوم از سال ۱۹۷۰، ۱۵ درصد افزایش یافته و تقریباً تمام این سلاحها (۹۵ درصد) بوسیله ۴ کشور تأمین می‌شود. امریکا (۳۸ درصد، شوری ۴۴ درصد، انگلستان ۹ درصد و فرانسه ۹ درصد).

دکتر فرانک بارنابی رئیس انجمن مذکور روی اسراف و تبذیر باور نکردنسی که در این مسابقه تسلیحات چه از لحاظ سال هیجدهم - شماره ۷

ساختن بمبافن‌های "ب ۱" که پر زید نیست کارتر قبل از تصمیم ساختن آنها منصرف شده بود، تصویب کرد این موضوع باید اکنون مورد بررسی سنای آمریکا قرار گیرد.

کمیسیون تسلیحاتی سناین چنین اعتباری بیش از ۱۵ میلیون دلار را بمنظور ادامه تحقیقات سال گذشته درباره اینکه چه نوع هواپیمای استراتژیکی در آینده مورد نیاز آمریکا خواهد بود به تصویب رسانید.

تلخیص از کیهان شماره ۱۵۴۵۴

مکتب اسلام

خوب ملاحظه می‌فرمایید. هر دقیقه یک میلیون دلار - ۷ میلیون تومان - و هر ۲۴ ساعت ۱۴۴۰ دلار - ده هزار میلیون تومان - درجهان خرج اسلحه می‌شود و میدانیم که دهها میلیون انسان گرسنه در سراسر دنیا، از کمود مواد غذائی رنج می‌برند و می‌میرند.

این سلاح "باید به طبقه بنده جدید و صحیح تری یعنی به" کشورهایی که توانایی ساختن سلاحهای اتمی را دارند، و "کشورهایی که چنین توانایی را ندارند" تبدیل شود.

۳- تجارت اسلحه که در سراسر جهان گسترش می‌باید یکی دیگر از عوامل عدم ثبات محسوب می‌گردد. به عقیده دکتر بارنابی دستگاههای سیاسی بیش از پیش کنترل خود را نسبت به تولید این سلاحها از دست میدهند. وی معتقد است که تحولات فنی در تولید سلاحها به اندازه‌ای سریع است که به مسئولان سیاسی این امکان را که خود را در جریان این تحول قرار دهند نمی‌دهد و بدین ترتیب این مسئولان خواه در غرب و خواه در شرق تحت فشار متخصصان نظامی قرار می‌گیرند.

از سوی دیگر کمیسیون تسلیحات سنای آمریکا یک اعتبار ۱۵۵ و نیم میلیون دلاری را برای ادامه تحقیقات راجع به

بهانحراف اخلاقی جوانان دامن نزنید

بانظار خرید بلیت ورود به سالن سینما دیده می‌شود بنظر من جوانی که چنین صحنه‌های هیجان‌انگیز و اندام لخت هنرپیشه‌های مکش مرگ‌مارا می‌بیند خود را در قالب شخصیت هنرپیشه فیلم احساس کرده وقتی که از سینما خارج شد

مدتی است که نشان دادن فیلم های سکسی با صحنه‌های عاشقانه در سینماهای تهران رواج پیدا کرده است بطوریکه همیشه مقابل سینماهای تهران صف طویلی را از نوجوانان و جوانان

هستیام بین حکم

مهندی پیشوائی

شاگردان مکتب پیشوای هفتم (ع)

قرن دوم هجری یکی از ادوار شکوفایی علم و دانش و تحقیق، برخورد اندیشه‌ها، و پیدایش فرقه‌ها و مذاهب گوناگون در جامعه اسلامی بود. با آنکه آئین اسلام از روز نخست مروج دانش و آگاهی بود، ولی در این قرن از یکسو بعلت آشنازی دانشمندان مسلمان با فلسفه یونان و افکار دانشمندان بیگانه، و از سوی دیگر براثر پیدایش فرقه‌های گوناگون مذهبی در داخل جامعه اسلامی، بحث و گفتگوهای علمی و مذهبی و مناظره پیرامون مباحث مختلف، به اوج گرمی و رونق رسیده بود و دانشمندان فراوانی در این زمینه برخاسته بودند که هر کدام و زنی بزرگی بشمار می‌رفتند.

و چون اکثر مباحث علمی تا آن روز شکل ثابت و تدوین شده‌ای نیافتنه بود، زمینه برای بحث و مناظره بسیار وسیع بود.^۱ در اثر این عوامل، مناظره میان بیرونی فرقه‌ها و مذاهب گوناگون اهمیت خاصی پیدا کرده بود و مناظرات ارزنده و پرهیجان فراوانی رخ می‌داد که در خور توجه و حالب بود و امروز بسیاری از آنها در دست است. مجموع این عوامل، مایه شکوفایی دانش و آگاهی و فهم تحلیلی مسائل در میان مسلمانان گردیده بود بطوری که برای این موضوع در کتاب تاریخ اسلام حای خاصی باز شده است.

هشام بن حکم که در چنین حیی تولد و پرورش یافته بود، بحکم آنکه از استعداد شگرف و شور و شوق فراوانی برخوردار بود، بزودی حای خود را در میان داشمندان بازکرد و در صف مقدم متفکران و داشمندان عصر خود قرار گرفت.^۲

ولی او در این سیر علمی، هنوز گمشده خود را نیافته بود و با آنکه مکتبهای مختلف را بررسی نموده و با بزرگترین رجال علمی و مذهبی عصر خود، بحثها کرده بود هنوز به نقطه مطلوب خود نرسیده بود ولی فقط یکنفر مانده بود که هشام با او روبرو نشده بود و او کسی جز "جعفر بن محمد" پیشوای ششم شیعیان نبود.

هشام فکر می کرد که دیدار با او در یقین تارهای بهروی و خواهد گشود، به همین جهت از عمومی خود که از شیعیان و علاقمندان امام ششم بود، خواست ترتیب ملاقات اورا با امام صادق (ع) بدهد.

داستان نخستین دیدار او با پیشوای ششم که مسیر زندگی علمی اورا به کلی دگرگون ساخت شیرین و جالب است.

نخستین آشناei

عمومی هشام بنام "عمر بن زید" می گوید برادرزاده ام هشام که پیرو مذهب "جمهیّه" بود از من خواست که اورا به محضر امام صادق (ع) برم تا در مسائل مذهبی با او مناظره کند، در پاسخ وی گفتمن تا از امام اجازه نگیرم اقدام به چنین کاری نمی کنم.

پس به محضر امام (ع) شرفیاب شده برای دیدار هشام اجازه گرفتم، پس از آنکه بیرون آمدم و چند گام برداشتم، به یاد جسارت و بی یاد برادرزاده ام افتادم و به محضر امام بازگشته جریان بی یاد و جسارت اورا یاد آوری کردم.

امام فرمود آیا بermen بیناکی؟، از این اظهارم شرمنده شدم و به استباخ خود بی بردم، آنگاه برادرزاده ام را همراه خود به حضور امام بردم، پس از آنکه وارد شده نشستیم، امام مسأله ای از او پرسید و او در جواب فرو ماند و مهلت خواست و امام به وی مهلت داد.

چند روز هشام در صدد تهیه جواب بود و این درو آن در می زد، سرانجام نتوانست پاسخی تهیه نماید، ناگزیر دوباره به حضور امام شرفیاب شده اظهار عجز کرد و امام مسأله را بیان فرمود.

در جلسه دوم امام مساله دیگری را که بنیان مذهب جهیزه را متزلزل می ساخت ، مطرح نمود ، باز هشام نتوانست از عهده پاسخ برآید ، لذا با حال حیرت و اندوه جلسه را ترک گفت . او مدتی در حال بہت وحیرت به سر می برد . تا آنکه بار دیگر از من خواهش کرد که وسیله ملاقات وی را با امام فراهم سازم .

بار دیگر از امام اجازه ملاقات برای او خواستم ، فرمود فردا در فلان نقطه " حیره " ^۳ منتظر من باشد ، فرمایش امام را به هشام ابلاغ کردم ، او از فرط اشتیاق ، قبل از وقت مقرر به نقطه موعود شتافت . . .

" عمر بن یزید " می گوید بعدا از هشام پرسیدم آن ملاقات چگونه برگزار شد ؟ گفت من قبلا به محل موعود رسیدم ، ناگهان دیدم امام صادق (ع) درحالی که سوار بر استری بود ، تشریف آورد ، هنگامی که به من نزدیک شد و به رخسارش نگاه کردم چنان جذبه‌ای از عظمت آن بزرگوار بهمن دست داد که همه چیز را فراموش کرده نیروی سخن گفتن را از دست دادم .

امام مدتی منتظر گفتار و پرسش من بود ، این انتظار توام با وقار ، بر تحریر و خود باختگی من افزود امام که وضع مرا چنین دید یکی از کوچه‌های حیره را در پیش گرفت و مرا به حال خود گذاشت ^۴

در این جریان چند نکته جالب وجود دارد

نخست وجود نیروی مناظره فوق العاده در هشام است بطوری که ناقل قضیه از آن سیم داشته و ارتقانایی او در این فن بعنوان جسارت و بی‌باکی نام می برد ، حتی (غافل از مقام بزرگ امامت) از رویاروئی او با امام احساس نگرانی می کند و مطلب را پیشاپیش با امام در میان می گذارد .

نکته دوم شیفتگی و عطش عجیب هشام برای کسب آگاهی و دانش و بینش افزونتر است ، بطوری که در این راه از پای نمی نشیند و از هر فرصتی بهره می برد ، و ایکه او پس از درماندگی در پاسخ بوسنهای امام ، دیدارها را تازه می کند و در دیدار نهائی پیش از امام به میعاد می شتابد ، جلوه روشنی از شور و شوق فراوان اوست .

نکته دیگر ، عظمت شخصیت امام صادق (ع) است جانکه هشام در برابر آن ، خود را می بازد و اندوختهای علمی خویش را از یاد می برد و بازبان چشم و نگاههای مجدوب توام با احترام به کوچکی خود در برابر عظمت آن پیشوای بزرگ اعتراف می کند .

باری جذبه معنوی آن دیدار ، کار خود را کرد و مسیر زندگی هشام را دگرگون

ساخت و از آن روز هشام به مکتب پیشوای ششم پیوست و افکار گذشته را رها ساخت و در این مکتب چنان درخشید که گوی سبقت را از یاران آن حضرت ربود.

تالیفات هشام

هشام در پرتو بسره‌های علمی فراوانی که از مکتب امام ششم (ع) بردا، بهزودی مراحل عالی علمی را پیمود و در گسترش مبانی تشیع و دفاع از حریم آین مذهب کوشش‌ناکرد و در این زمینه میراث علمی بزرگی از خود به یادگار گذاشت. توجه به فهرست آثار و کتابهای او که بالغ بر ۳۰ جلد است روشنگر عظمت علمی و حجم بزرگ کارهای او به شمار می‌رود، اینک اسامی تالیفات او، در زمینه‌های مختلف

- ۱- کتاب امامت
- ۲- دلایل حدوث اشیاء
- ۳- رد بر زنادقه
- ۴- رد بر شویه (دوگانه پرستی)
- ۵- کتاب توحید
- ۶- رد بر هشام جوالیقی
- ۷- رد بر طبیعیون
- ۸- پیر و جوان
- ۹- تدبیر در توحید^۵
- ۱۰- میزان
- ۱۱- میدان
- ۱۲- رد بر بركسی که بر امامت مفضول اعتقاد دارد
- ۱۳- اختلاف مردم در امامت
- ۱۴- وصیت و رد بر منکران آن
- ۱۵- جبر و قدر
- ۱۶- حکمین
- ۱۷- رد بر معترله در مورد طلحه و زبیر
- ۱۸- قدر
- ۱۹- الفاظ
- ۲۰- معرفت (شناخت)
- ۲۱- استطاعت
- ۲۲- هشت باب
- ۲۳- رد بر شیطان طارق
- ۲۴- چگونه فتح باب اخبار می‌شود
- ۲۵- رد بر ارسطاطالیس در توحید
- ۲۶- رد بر معترله^۶
- ۲۷- مجالس درباره امامت
- ۲۸- علل تحریم
- ۲۹- فرائض (ارت)^۷

علاوه بر اینها او "اصلی" جمع آوری کرده بود که مرحوم شیخ طوسی در

فهرست خود، از آن نام برده است.^۸

- ۱- صحنی الاسلام ج ۲ ص ۵۴
 ۲- هشام بن الحكم ص ۱۳
 ۳- با توجه به اینکه حیره یکی از شهرهای عراق بوده و هشام در کوفه سکونت داشته است گویا این دیدارها در یکی از سفرهای امام صادق (ع) به عراق، صورت گرفته است.
 ۴- رجال کشی ص ۲۵۶ - هشام بن حکم - سید احمد صفائی ص ۱۵۱
 ۵- این کتاب را یکی از شاگردان هشام بنام "غلی بن منصور" با استفاده از بحثهای هشام گردآورده است.
 ۶- فهرست ابن ندیم ص ۲۶۴ - تأسیس الشیعه ص ۲۶۱ - فهرست شیخ طوسی ص ۲۵۵
 نجاشی ص ۳۰۴
 ۷- مدرک اخیر
 ۸- ص ۳۵۵ مقصود از "اصل" در اصطلاح رجال‌نویسان کتابی است که مولسف آن، روایات را مستقیماً یا با یک واسطه از معصوم نقل کند.

... آیا بهتر نیست رسانه‌های گروهی
 بجای چاپ کردن عکسهای لخت و رنگی
 چند هنرپیشه بفکر ارشاد و تنویر افکار
 جوانان باشند.

مطبوعات چهارشنبه ۵ فروردین ۵۷

بعیتیه: موارد و مجموعه تحقیقی ...

اکان پدیراست، و تنها راه پیشگیری از کجروبها، آگاهی خود شخص است از یک سو، و آگاهی جامعه است از سوی دیگر.

آگاهی خود شخص برای اینکه گرفتار اشتباه نشود، و آگاهی جامعه برای اینکه اجازه، چنین سوء استفاده هاراند. (بخواست خدا در بحث آینده

قسمت چهارم تدقیق سازنده یعنی (تفقیه تحریبی) توضیح داده خواهد شد)

۱- وسائل الشیعه ابواب امری معروف باب ۲۸ محدث

بعیتیه: مردمی از جمهوری ...

باتفاق چند نفر دیگر از همین قبیل جوانان راهی خیابانها و بیانه‌ای اطراف میشود و جلو اتمبیل‌های خانوادگی را گرفته پس از ارضای حس حیوانی و شهوانی خود چه بسا مرتکب قتل نیز میگردد.

بعقیده من رسانه‌های گروهی نیز در انحراف این قبیل جوانان که جنایتکار و جانی و دزد از مادر زاده نشده اند بی‌تأثیر نیستند مثلاً عکسهای لخت و رنگی روی جلد و داخل مجلات و نیز آگهی‌های تبلیغاتی رنگی در صفحات روزنامه‌ها و مجلات نقش موثری در امر به ببراهه کشانیدن جوانان تشنہ شهوت دارند.

درنتیجه در صفحات همین روزنامه‌ها و مجلات می‌خوانیم که زن و شوهری توسط چند جوان کشته شدند و سال هیجدهم - شماره ۷